

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2015/849

(2015. gada 20. maijs)

par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 684/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Nelikumīgas naudas plūsma var kaitēt finanšu sektora integritātei, stabilitātei un reputācijai, kā arī apdraudēt Savienības iekšējo tirgu un starptautisko attīstību. Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana, terorisma finansēšana un organizētā noziedzība joprojām ir nopietnas problēmas, kas būtu jārisina Savienības līmenī. Papildus krimināl-tiesiskās pieejas turpmākai pilnveidei Savienības līmenī finanšu sistēmas izmantošanas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai mērķtiecīga un samērīga nepieļaušana ir neaizstājama un var dot papildinošus rezultātus.
- (2) Kredītiestāžu un finanšu iestāžu drošību, integritāti un stabilitāti, kā arī uzticēšanos finanšu sistēmai kopumā var nopietni apdraudēt noziedznieku un to līdzdalībnieku pūles noslēpt noziedzīgi iegūtu ieņēmumu izcelsmi vai novirzīt likumīgu vai nelikumīgu naudu teroristu mērķiem. Lai sekmētu savas noziedzīgās darbības, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizētāji un terorisma finansētāji varētu mēģināt izmantot kapitāla aprites brīvību un finanšu pakalpojumu sniegšanas brīvību, ko ietver Savienības integrētā finanšu telpa. Tādēļ ir vajadzīgi konkrēti koordinējoši pasākumi Savienības līmenī. Tajā pašā laikā mērķus aizsargāt sabiedrību pret noziedzību un aizsargāt Savienības finanšu sistēmas stabilitāti un integritāti būtu jāsteno samērīgi, ņemot vērā nepieciešamību izveidot tādu normatīvo vidi, kurā uzņēmumi var paplašināt savu darbības jomu, neradot nesamērīgas atbildības izmaksas.
- (3) Šī direktīva ir ceturrtā direktīva nolūkā vērsties pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas draudiem. Padomes Direktīvā 91/308/EEK ⁽⁴⁾ ir definēta nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšana attiecībā uz noziedzīgiem nodarījumiem,

⁽¹⁾ OVC 166, 12.6.2013., 2. lpp.

⁽²⁾ OVC 271, 19.9.2013., 31. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 11. marta nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2015. gada 20. aprīļa nostāja pirmajā lasījumā (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta). Eiropas Parlamenta 2015. gada 20. maija nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta).

⁽⁴⁾ Padomes Direktīva 91/308/EEK (1991. gada 10. jūnijs) par to, kā novērst finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtas naudas legalizēšanai (naudas atmazgāšanai) (OV L 166, 28.6.1991., 77. lpp.).

kas saistīti ar narkotiku tirdzniecību, un saistības ir noteiktas tikai finanšu sektoram. Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/97/EK ⁽¹⁾ tika paplašināta Direktīvas 91/308/EEK darbības joma gan attiecībā uz aptvertajiem noziegumiem, gan attiecībā uz aptvertajām profesijām un darbībām. Finanšu darījumu darba grupa (FATF) 2003. gada jūnijā pārskatīja savus ieteikumus, lai aptvertu teroristu finansēšanu, un noteica sīkāk izstrādātas prasības attiecībā uz klientu identifikāciju un pārbaudi, situācijām, kurās augstāks nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas risks var būt par pamatojumu pastiprinātiem pasākumiem, kā arī situācijām, kurās samazināts risks var būt par pamatojumu mazāk stingrai kontrolei. Minētās izmaiņas tika atspoguļotas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2005/60/EK ⁽²⁾ un Komisijas Direktīvā 2006/70/EK ⁽³⁾.

- (4) Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana un teroristu finansēšana parasti tiek īstenota starptautiskā vidē. Pasākumiem, kurus pieņem tikai valsts vai pat Savienības līmenī, neņemot vērā starptautisko koordināciju un sadarbību, būtu ļoti ierobežota ietekme. Tādējādi pasākumiem, kurus minētajā jomā pieņem Savienība, vajadzētu būt saderīgiem ar citām darbībām un vismaz tikpat stingriem kā citām darbībām, ko veic starptautiskos forumos. Savienības rīcībā būtu jo īpaši jāturpina ņemt vērā FATF ieteikumus un instrumentus, ko izstrādājušas citas starptautiskās organizācijas, kas cīnās pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu. Lai cīņu pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu padarītu vēl efektīvāku, attiecīgi Savienības tiesību akti vajadzības gadījumā būtu jāpielāgo FATF 2012. gada februārī pieņemtajiem Starptautiskajiem standartiem par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, teroristu finansēšanas un ieroču izplatīšanas apkarošanu ("pārskatītie FATF ieteikumi").
- (5) Turklāt finanšu sistēmas ļaunprātīga izmantošana, lai nelikumīgu vai pat likumīgu naudu novirzītu teroristiskiem mērķiem, rada skaidru apdraudējumu finanšu sistēmas integritātei, pienācīgai darbībai, reputācijai un stabilitātei. Tādējādi šajā direktīvā noteikto preventīvo pasākumu lokam būtu jāvērsas pret manipulācijām ar naudu, kas iegūta, izdarot smagus noziegumus, un pret naudas vai īpašuma uzkrāšanu teroristiskiem mērķiem.
- (6) Lielu naudas summu maksāšana skaidrā naudā ir ļoti riskanta saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu. Lai palielinātu modrību un mazinātu riskus, ko rada šādi skaidras naudas maksājumi, šī direktīva būtu jāattiecinā uz personām, kas tirgojas ar precēm, ciktāl tās veic vai saņem maksājumu skaidrā naudā, kuru apmērs ir EUR 10 000 vai vairāk. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai pieņemt zemākas robežvērtības, papildu vispārīgus ierobežojumus skaidras naudas izmantošanai un turpmākus stingrākus noteikumus.
- (7) Elektroniskās naudas produktus arvien biežāk izmanto, lai aizstātu bankas kontus, kas – papildus Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/110/EK ⁽⁴⁾ izklāstītajiem pasākumiem – pamato pienākumu novērst nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu attiecināt arī uz minētajiem produktiem. Tomēr dažos pārbaudītos zema riska gadījumos un saskaņā ar stingriem riska mazināšanas nosacījumiem būtu jāļauj dalībvalstīm atbrīvot elektroniskās naudas produktus no dažiem klienta uzticamības pārbaudes pasākumiem, tādiem kā, piemēram, klienta un faktiskā īpašnieka identifikācija un pārbaude, bet ne no darījumu vai darījumu attiecību pārraudzības. Riska mazināšanas nosacījumiem būtu jāietver prasība, lai atbrīvotie elektroniskās naudas produkti tiktu izmantoti vienīgi preču vai pakalpojumu iegādei un lai elektroniski uzglabātā summa būtu pietiekami zema, lai tādējādi nepieļautu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas noteikumu apiešanu. Šādam atbrīvojumam nebūtu jāskar dalībvalstīm piešķirtā rīcības brīvība atļaut atbildīgajiem subjektiem piemērot vienkāršotus klienta uzticamības pārbaudes pasākumus citiem elektroniskās naudas produktiem, kas rada zemākus riskus, saskaņā ar 15. pantu.
- (8) Attiecībā uz tiem atbildīgajiem subjektiem, uz kuriem attiecas šī direktīva, īpašumu aģenti attiecīgos gadījumos varētu ietvert īpašuma izīrēšanas aģentus.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/97/EK (2001. gada 4. decembris), ar ko groza Padomes Direktīvu 91/308/EEK par to, kā novērst finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai (OV L 344, 28.12.2001., 76. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/60/EK (2005. gada 26. oktobris) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai (OV L 309, 25.11.2005., 15. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas Direktīva 2006/70/EK (2006. gada 1. augusts), ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2005/60/EK attiecībā uz politiski ietekmējamas personas definīciju un tehniskajiem kritērijiem vienkāršotām klienta uzticamības pārbaudes procedūrām un atbrīvojumam sakarā ar finanšu darbību, kuru veic reti vai ļoti ierobežotos apjomos (OV L 214, 4.8.2006., 29. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/110/EK (2009. gada 16. septembris) par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību, par grozījumiem Direktīvā 2005/60/EK un Direktīvā 2006/48/EK un par Direktīvas 2000/46/EK atcelšanu (OV L 267, 10.10.2009., 7. lpp.).

- (9) Uz juridisko profesiju pārstāvjiem, kā tos definē dalībvalstīs, šī direktīva būtu jāattiecināta tad, kad viņi iesaistās finansiālos vai korporatīvos darījumos, tostarp sniedzot konsultācijas nodokļu jautājumos, kur pastāv visaugstākais risks, ka minēto juridisko profesiju pārstāvju pakalpojumus var pretlikumīgi izmantot noziedzīgā darbībā gūto ieņēmumu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai. Tomēr vajadzētu būt atbrīvojumiem no jebkura pienākuma paziņot informāciju, kas iegūta tiesvedības laikā vai arī pirms vai pēc tās, kā arī izvērtējot klienta juridisko stāvokli. Tādējādi uz juridiskajām konsultācijām arī turpmāk būtu jāattiecināts pienākums neizpaust dienesta noslēpumu, izņemot gadījumus, kad juridiskās profesijas pārstāvis pats piedalās nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizēšanā vai teroristu finansēšanā, juridisko konsultāciju nolūks ir legalizēt nelikumīgi iegūtos līdzekļus vai finansēt teroristus vai juridiskās profesijas pārstāvis zina, ka klients meklē juridisko konsultāciju, lai legalizētu nelikumīgi iegūtos līdzekļus vai finansētu teroristus.
- (10) Tieši salīdzināmiem pakalpojumiem būtu jāpiemēro vienāds režīms, ja tos sniedz jebkurš profesionālis, uz kuru attiecas šī direktīva. Lai nodrošinātu Eiropas Savienības Pamattiesību hartā ("harta") garantēto tiesību ievērošanu to revidentu, ārštata grāmatvežu un nodokļu konsultantu gadījumā, kuriem dažās dalībvalstīs ir tiesības aizstāvēt vai pārstāvēt klientu tiesvedībā vai izvērtēt klienta juridisko stāvokli, – uz informāciju, ko tie ieguvuši, pildot minētos uzdevumus, nebūtu jāattiecināts ziņošanas pienākums, kas noteikts šajā direktīvā.
- (11) Svarīgi ir nepārprotami uzsvērt, ka šajā direktīvā "nodokļu noziegumi" saistībā ar tiešajiem un netiešajiem nodokļiem ir iekļauti "noziedzīgas darbības" plašajā definīcijā saskaņā ar pārskatītajiem FATF ieteikumiem. Tā kā dažādus pārkāpumus nodokļu jomā katrā dalībvalstī var kvalificēt kā "noziedzīgu darbību", kas sodāma, piemērojot šīs direktīvas 3. panta 4. punkta f) apakšpunktā minētās sankcijas, valstu tiesību aktos dotās nodokļu noziegumu definīcijas var atšķirties. Lai arī dalībvalstu tiesību aktos doto nodokļu noziegumu definīciju saskaņošana nav paredzēta, dalībvalstīm saskaņā ar saviem tiesību aktiem būtu jāatļauj pēc iespējas plašāka informācijas apmaiņa vai palīdzības sniegšana starp ES finanšu ziņu vākšanas vienībām (FIU).
- (12) Ir jāidentificē ikviena fiziska persona, kura īsteno īpašumtiesības vai kontroli pār juridisku vienību. Lai nodrošinātu efektīvu pārredzamību, dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai tiktu aptverts pēc iespējas plašāks juridisko vienību klāsts, kuras to teritorijā ir inkorporētas vai izveidotas ar jebkuru citu mehānismu. Kaut arī, noskaidrojot akciju turējuma vai īpašumtiesību daļas konkrētu procentuālo attiecību, netiek automātiski noskaidrots faktiskais īpašnieks, tam vajadzētu būt vienam no pierādījuma faktoriem, kuri jāņem vērā. Tomēr dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai nolemt, ka mazāka procentuālā attiecība var būt pazīme, kas liecina par īpašumtiesībām vai kontroli.
- (13) Attiecīgā gadījumā faktisko īpašnieku identifikācija un pārbaude būtu jāattiecināta arī uz juridiskām vienībām, kurām pieder citas juridiskas vienības, un atbildīgajiem subjektiem būtu jānoskaidro fiziskā(-ās) persona(-as), kura(-as) faktiski īsteno kontroli ar īpašumtiesībām vai ar citiem līdzekļiem pār juridisko vienību, kas ir klients. Kontrole ar citiem līdzekļiem var *inter alia* ietvert kontroles kritērijus, ko izmanto, sagatavojot konsolidētos finanšu pārskatus, piemēram, kontroli, izmantojot akcionāru vienošanos, īstenojot dominējošu ietekmi vai pilnvaras iecelt augstāko vadību. Var būt gadījumi, kad nav iespējams identificēt nevienu fizisku personu, kurai faktiski pieder juridiskā vienība vai kura kontrolē to. Šādos izņēmuma gadījumos atbildīgie subjekti pēc tam, kad tie ir izmantojuši visus citus identifikācijas līdzekļus, ar noteikumu, ka aizdomām nav nekāda pamata, par faktisko(-ajiem) īpašnieku(-iem) var uzskatīt personu(-as), kura(-as) ieņem augstākās vadības amatu(-us).
- (14) Nepieciešamība pēc precīzas un atjauninātas informācijas par faktisko īpašnieku ir būtisks faktors, izsekojot noziedzniekus, kas citādi varētu slēpt savu identitāti, maskējoties aiz korporatīvas struktūras. Tādēļ dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai vienības, kas inkorporētas to teritorijā saskaņā ar valsts tiesību aktiem, papildus pamatinformācijai, tādi kā, piemēram, uzņēmuma nosaukums un adrese un inkorporācijas apliecinājums, un juridiskā piederība, iegūtu un glabātu atbilstīgu, precīzu un aktuālu informāciju par saviem faktiskajiem īpašniekiem. Lai uzlabotu pārredzamību nolūkā cīnīties pret juridisko vienību ļaunprātīgu izmantošanu, dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai informācija par faktiskajiem īpašniekiem tiktu glabāta centrālajā reģistrā, kas neatrodas uzņēmumā, pilnībā ievērojot Savienības tiesību aktus. Dalībvalstīs šajā nolūkā var izmantot centrālu datubāzi, kurā apkopo informāciju par faktiskajiem īpašniekiem, vai darījumdarbības reģistru vai kādu citu centrālo reģistru. Dalībvalstīs var nolemt, ka atbildīgie subjekti ir atbildīgi par datu ievadi reģistrā. Dalībvalstīm būtu jāpārliedz, ka minētā informācija visos gadījumos tiek darīta pieejama kompetentajām iestādēm un FIU un tiek sniegta atbildīgajiem subjektiem, kad tie veic klienta uzticamības pārbaudes pasākumus. Tāpat dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai citas personas, kas var pierādīt, ka tām ir likumīgas intereses attiecībā uz nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizēšanu, teroristu finansēšanu un saistītiem predikatīviem nodarījumiem – tādiem kā, piemēram,

korupcija, nodokļu noziegumi un krāpšana –, tiktu piešķirta piekļuve informācijai par faktiskajiem īpašniekiem saskaņā ar datu aizsardzības noteikumiem. Personām, kas var pierādīt, ka tām ir likumīgas intereses, vajadzētu būt piekļuvei informācijai par turēto kapitāla daļu veidu un apjomu, ko veido to aptuvenā vērtība.

- (15) Šajā nolūkā dalībvalstīm saskaņā ar valsts tiesību aktiem būtu jāvar atļaut plašāku piekļuvi, nekā to paredz šī direktīva.
- (16) Savlaicīga piekļuve informācijai par faktiskajiem īpašniekiem būtu jānodrošina tā, lai novērstu jebkādu risku, ka tiek izmantota attiecīgā uzņēmuma iekšējā informācija.
- (17) Lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus dažādiem juridiskās formas veidiem, būtu jāparedz arī prasība pilnvarotajām personām iegūt, glabāt un sniegt atbildīgajiem subjektiem, kas veic klienta uzticamības pārbaudes pasākumus, informāciju par faktiskajiem īpašniekiem un nosūtīt minēto informāciju uz centrālo reģistru vai centrālo datubāzi, un pilnvarotajām personām savs statuss būtu jāizpauž atbildīgajiem subjektiem. Juridiskām vienībām, piemēram, fondiem, un juridiskiem veidojumiem, kas ir līdzīgi trastiem, būtu jāpiemēro līdzvērtīgas prasības.
- (18) Šī direktīva būtu jāpiemēro arī tādām atbildīgo subjektu darbībām, ko veic caur internetu.
- (19) Jaunās tehnoloģijas uzņēmumiem un klientiem nodrošina laika un izmaksu ziņā efektīvus risinājumus, tāpēc tās būtu jāņem vērā, novērtējot risku. Kompetentajām iestādēm un atbildīgajiem subjektiem vajadzētu būt proaktīviem jaunu un inovatīvu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas paņēmieni apkarošanā.
- (20) Savienības pārstāvji Eiropas Rekonstrukcijas un atbilstības bankas pārvaldes struktūrās tiek mudināti īstenot šo direktīvu un publicēt savā tīmekļa vietnē nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas politikas nostādnes, kurās ir ietvertas sīki izstrādātas procedūras, kas paredzētas šīs direktīvas īstenošanai.
- (21) Bažas rada azartspēļu nozares pakalpojumu izmantošana noziedzīgā darbībā gūtu ieņēmumu legalizēšanai. Lai mazinātu ar azartspēļu pakalpojumiem saistītos riskus, šajā direktīvā būtu jāparedz pienākums tādiem azartspēļu pakalpojumu sniedzējiem, kas rada augstākus riskus, piemērot klienta uzticamības pārbaudes pasākumus katram atsevišķam darījumam, kura apmērs ir EUR 2 000 vai vairāk. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai atbildīgie subjekti piemērotu vienādas robežvērtības laimestiem, azartspēļu likmēm, tostarp azartspēļu žetonu iegādei un apmaiņai, vai abiem. Azartspēļu pakalpojumu sniedzējiem, kuriem ir fiziskas telpas, piemēram, kazino un laimētavas, būtu jānodrošina, ka klienta uzticamības pārbaudi, ja to veic pie ieejas telpās, var sasaitīt ar darījumiem, kurus klients veic minētajās telpās. Tomēr pārbaudītos zema riska gadījumos būtu jāatļauj dalībvalstīm atbrīvot dažus azartspēļu pakalpojumus no dažām vai visām prasībām, kas noteiktas šajā direktīvā. Dalībvalstij atbrīvojuma izmantošana būtu jāapsver tikai stingri ierobežotos un pamatotos gadījumos un ja nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas riski ir zemi. Šādiem atbrīvojumiem būtu jāpiemēro īpašs riska izvērtējums, kurā ņemta vērā arī piemērojamo darījumu neaizsargātības pakāpe. Tie būtu jā dara zināmi Komisijai. Riska izvērtējumā dalībvalstīm būtu jānorāda, kā tās ir ņēmušas vērā visus attiecīgos konstatējumus, kas iekļauti Komisijas izdotajos ziņojumos saistībā ar riska izvērtējumu pārvalstiskā līmenī.
- (22) Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risks nav vienāds visos gadījumos. Tādēļ būtu jāizmanto holistiska, uz riska faktoru balstīta pieeja. Uz riska faktoru balstīta pieeja nav nepamatoti pieļaujošs risinājums dalībvalstīm un atbildīgajiem subjektiem. Tā ietver uz pierādījumiem balstītas lēmumu pieņemšanas izmantošanu, lai efektīvāk vērstos pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem, ar kuriem saskaras Savienība un tie, kas tajā darbojas.
- (23) Uz riska faktoru balstītas pieejas pamatā ir dalībvalstu un Savienības nepieciešamība identificēt, izprast un mazināt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus, ar kuriem tās saskaras. Pārvalstiskas pieejas riska identifikācijai nozīme ir atzīta starptautiskā līmenī, un Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Banku iestādei) (EBI), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010 ⁽¹⁾, Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādei) (EAAP), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1094/2010 ⁽²⁾, un Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Vērtspapīru un

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1094/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/79/EK (OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.).

tirgu iestādei) (EVTI), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1095/2010⁽¹⁾, būtu jāuzdod ar to Apvienotās komitejas starpniecību sniegt atzinumu par riskiem, kas skar Savienības finanšu sektoru.

- (24) Komisijai ir daudz iespēju pārskatīt konkrētus pārrobežu apdraudējumus, kas varētu ietekmēt iekšējo tirgu un kurus atsevišķas dalībvalstis vienas pašas nevarētu identificēt un efektīvi novērst. Tādēļ tai būtu jāuztic pienākums koordinēt ar pārrobežu darbībām saistīto risku izvērtēšanu. Lai nodrošinātu šā procesa efektivitāti, būtiski ir iesaistīt attiecīgus ekspertus, piemēram, ekspertu grupu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas jomā un FIU pārstāvjus, un vajadzības gadījumā arī citu Savienības līmeņa struktūru pārstāvjus. Svarīgs informācijas avots minētajā procesā ir arī valsts līmeņa riska izvērtējumi un pieredze. Šādam Komisijas veiktam pārrobežu risku izvērtējumam nebūtu jāietver personas datu apstrāde. Datiem jebkurā gadījumā vajadzētu būt pilnīgi anonīmiem. Valstu un Savienības datu aizsardzības uzraudzības iestādes būtu jāiesaista tikai tad, ja nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riska izvērtējums ietekmē personu privātumu un datu aizsardzību.
- (25) Riska izvērtējumu rezultāti vajadzības gadījumā būtu laikus jādara pieejami atbildīgajiem subjektiem, lai tie varētu identificēt, izprast, pārvaldīt un mazināt paši savus riskus.
- (26) Turklāt, lai vēl labāk identificētu, izprastu, pārvaldītu un mazinātu riskus Savienības līmenī, dalībvalstīm būtu savi riska izvērtējumu rezultāti jādara zināmi savā starpā, Komisijai un EBI, EAAPI un EVTI ("EUI").
- (27) Piemērojot šo direktīvu, ir lietderīgi ņemt vērā tādu mazāku atbildīgo subjektu iezīmes un vajadzības, uz kuriem attiecas šī direktīva, un nodrošināt režīmu, kas ir atbilstīgs to īpašajām vajadzībām un darījumdarbības būtībai.
- (28) Lai aizsargātu Savienības finanšu sistēmas un iekšējā tirgus pienācīgu darbību pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 290. pantu, lai apzinātu to trešo valstu jurisdikcijas, kurām ir stratēģiskas nepilnības šo valstu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas režīmos ("augsta riska trešās valstis"). Ņemot vērā nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apdraudējuma mainīgo raksturu, ko veicina tehnoloģiju pastāvīgā attīstība un noziedznieku rīcībā esošie līdzekļi, nepieciešams ātri un nepārtraukti pielāgot tiesisko regulējumu attiecībā uz augsta riska trešām valstīm, lai efektīvi risinātu pastāvošos riskus un novērstu jaunu risku rašanos. Komisijai būtu jāņem vērā informācija, ko saņem no starptautiskām organizācijām un standartu noteikšanas iestādēm nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas jomā, piemēram, FATF publiskie paziņojumi, savstarpēja novērtējuma vai sīki izstrādāti novērtējuma ziņojumi vai publicētie turpmāku pasākumu ziņojumi, un vajadzības gadījumā savi izvērtējumi jāpielāgo atbilstoši izmaiņām tajos.
- (29) Dalībvalstīm būtu vismaz jānodrošina, lai atbildīgie subjekti, saskaroties ar fiziskām personām vai juridiskām vienībām, kas veic uzņēmējdarbību augsta riska trešās valstīs, ko identificējusi Komisija, piemērotu pastiprinātas klienta uzticamības pārbaudes pasākumus. Būtu arī jāaizliedz paļaušanās uz trešām personām, kas veic uzņēmējdarbību šādās augsta riska trešās valstīs. Valstis, kas nav iekļautas sarakstā, nebūtu automātiski jāuzskata par valstīm, kurām ir efektīvas sistēmas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanai, un fiziskas personas vai juridiskas vienības, kas veic uzņēmējdarbību šādās valstīs, būtu jāizvērtē, ņemot vērā riska pakāpi.
- (30) Risks savā būtībā ir mainīgs, un mainīgie rādītāji – katrs atsevišķi, vai kopā – var palielināt vai samazināt iespējamo risku, tādējādi ietekmējot preventīvo pasākumu, piemēram, klienta uzticamības pārbaudes pasākumu, attiecīgo līmeni. Tādējādi ir gan tādi apstākļi, kuros būtu jāpiemēro pastiprināta klienta uzticamības pārbaude, gan citi apstākļi, kuros var būt atbilstīga vienkāršota klienta uzticamības pārbaude.
- (31) Būtu jāatzīst, ka konkrētas situācijas rada augstāku nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas risku. Lai gan būtu jānosaka visu klientu identitāte un darījumdarbības profils, ir gadījumi, kad nepieciešama īpaši stingra klienta identifikācijas un pārbaudes procedūra.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1095/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspāpīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK (OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.).

- (32) Tas jo īpaši attiecas uz attiecībām ar personām, kas ieņem vai ir ieņēmušas svarīgus publiskus amatus Savienībā vai starptautiskā mērogā, un jo īpaši ar personām, kas ir no valstīm, kur korupcija ir plaši izplatīta. Šādas attiecības finanšu sektoru var īpaši pakļaut nopietnam reputācijas un juridiskam riskam. Starptautiskās pūles apkarot korupciju arī attaisno nepieciešamību pievērst īpašu uzmanību šādām personām un piemērot atbilstīgus pastiprinātas klienta uzticamības pārbaudes pasākumus attiecībā uz personām, kurām uzticēti vai ir bijuši uzticēti svarīgi publiski amati savā valstī vai ārvalstīs, un attiecībā uz augstākajām amatpersonām starptautiskās organizācijās.
- (33) Politiski redzamām personām izvirzītās prasības pēc savas būtības ir preventīvas, nevis krimināltiesiskas, un tās nebūtu jāinterpretē kā prasības, kas politiski redzamas personas stigmatizē kā personas, kuras ir iesaistītas noziedzīgā darbībā. Atteikšanās no darījumu attiecībām ar personu, pamatojoties vienkārši uz konstatējumu, ka tā ir politiski redzama persona, ir pretrunā šīs direktīvas un pārskatīto FATF ieteikumu burtam un garam.
- (34) Augstākās vadības apstiprinājuma saņemšanai darījumu attiecību veidošanai nenozīmē, ka visos gadījumos nepieciešams saņemt valdes apstiprinājumu. Vajadzētu būt iespējai, ka šādu apstiprinājumu piešķir kāds, kuram ir pietiekamas zināšanas par iestādes pakļautību nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem un pietiekami augsta līmeņa amats, lai pieņemtu lēmumus, kas skar tās pakļautību riskam.
- (35) Lai izvairītos no atkārtotām klienta identifikācijas procedūrām, kas noved pie darījumdarbības aizkavēšanas un neefektivitātes, ir lietderīgi, piemērojot atbilstošus aizsardzības pasākumus, pieļaut arī tādu klientu iesaistīšanu atbildīgajos subjektos, kuru identitāte ir noskaidrota citur. Gadījumos, kad atbildīgais subjekts vērsas pie trešās personas, galīgajai atbildībai par klienta uzticamības pārbaudes piemērošanu būtu jāgulstas uz atbildīgo subjektu, kurā klientu iesaista. Trešai personai vai personai, kas ir iesaistījusi klientu, vajadzētu arī turpmāk būt atbildīgai par šīs direktīvas ievērošanu, tostarp pienākumu ziņot par aizdomīgiem darījumiem un uzglabāt informāciju, ciktāl tai ar klientu ir attiecības, uz kurām attiecas šī direktīva.
- (36) Ja starp atbildīgajiem subjektiem un ārējām personām, uz kurām šī direktīva neattiecas, pastāv aģenta vai apakšuzņēmēja līgumattiecības, tad minētajiem aģentiem vai apakšuzņēmējiem, kas saistīti ar atbildīgajiem subjektiem, pienākumus saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas novēršanu varētu izrietēt tikai no līguma starp pusēm, nevis no šīs direktīvas. Tādēļ atbildībai par šīs direktīvas ievērošanu būtu jāgulstas galvenokārt uz atbildīgo subjektu.
- (37) Visas dalībvalstis ir izveidojušas vai tām būtu jāizveido funkcionāli neatkarīgas un autonomas FIU, lai vāktu un analizētu informāciju, kuru tās saņem, nolūkā noteikt saikni starp aizdomīgiem darījumiem un tiem pamatā esošu noziedzīgu darbību, lai novērstu un apkarotu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu. Funkcionāli neatkarīgai un autonomai FIU būtu jānozīmē, ka FIU ir pilnvaras un spēja veikt savas funkcijas brīvi, tostarp pieņemt patstāvīgu lēmumu analizēt, pieprasīt un izplatīt konkrētu informāciju. Aizdomīgi darījumi un cita informācija par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, saistītiem predikatīviem nodarījumiem un teroristu finansēšanu būtu jādara zināmi FIU, kurai būtu jādarbojas kā centrālai valsts vienībai, kas saņem, analizē un nosūta kompetentajām iestādēm savas analīzes rezultātus. Par aizdomīgiem darījumiem, tostarp par darījumu mēģinājumiem, būtu jāziņo neatkarīgi no darījuma summas. Paziņotā informācija varētu ietvert arī informāciju, kas balstīta uz robežvērtību.
- (38) Atkāpjoties no vispārējā aizlieguma veikt aizdomīgus darījumus, atbildīgajiem subjektiem būtu jāvar veikt aizdomīgus darījumus pirms kompetento iestāžu informēšanas gadījumos, kad no šādas veikšanas nav iespējams atturēties vai arī ja tādējādi varētu tikt traucēti centieni saukt pie atbildības labuma guvējus no iespējamām nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas darbībām. Tam tomēr nebūtu jāskar dalībvalstu starptautiskās saistības saskaņā ar attiecīgajām Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes rezolūcijām nekavējoties iesaldēt teroristu, teroristu apvienību vai kādu citu apvienību, kas finansē terorismu, finanšu līdzekļus vai citus aktīvus.
- (39) Attiecībā uz dažiem atbildīgajiem subjektiem dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai iecelt atbilstīgu pašregulējuma struktūru par iestādi, kura FIU vietā tiek informēta kā pirmā. Saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību Tiesas judikatūru pirmās instances ziņošanas sistēma pašregulējuma struktūrai ir svarīgs aizsardzības pasākums pamattiesību aizsardzības nodrošināšanai attiecībā uz ziņošanas pienākumiem, kas attiecas uz juristiem. Dalībvalstīm būtu jānodrošina līdzekļi un iespējas dienesta noslēpuma, konfidencialitātes un privātuma aizsardzības garantēšanai.
- (40) Ja dalībvalsts nolēm iecelt šādu pašregulējuma struktūru, tā var atļaut vai pieprasīt minētajai struktūrai nepārsūtīt FIU nekādu informāciju, kas iegūta no personām, kuras pārstāv minētā struktūra, ja šāda informācija saņemta no

vai iegūta par kādu no saviem klientiem, nosakot sava klienta juridisko stāvokli vai veicot savu uzdevumu aizstāvēt vai pārstāvēt minēto klientu tiesvedībā vai attiecībā uz tiesvedību, tostarp sniedzot konsultācijas par šādu procedūru uzsākšanu vai izvairīšanos no tām, neatkarīgi no tā, vai šāda informācija ir saņemta vai iegūta pirms šādām procedūrām, to laikā vai pēc tam.

- (41) Ir bijuši vairāki gadījumi, kad darbinieki, kuri ir ziņojuši par savām aizdomām attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, ir tikuši pakļauti draudiem vai naidīgām darbībām. Lai gan šī direktīva nevar ieviest dalībvalstu tiesvedības procedūras, ir būtiski svarīgi risināt šo jautājumu, lai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas sistēma darbotos efektīvi. Dalībvalstīm būtu jāapzinās šī problēma un būtu jādara viss iespējamais, lai aizsargātu personas, tostarp atbildīgā subjekta darbiniekus un pārstāvjus, no šādiem draudiem vai naidīgām darbībām, un jānodrošina šādām personām pienācīga aizsardzība saskaņā ar valsts tiesību aktiem, jo īpaši attiecībā uz to tiesībām uz savu personas datu aizsardzību un to tiesībām uz efektīvu tiesisko aizsardzību un pārstāvību tiesā.
- (42) Personas datu apstrādei šīs direktīvas nolūkā piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK ⁽¹⁾, kā tā transponēta valsts tiesību aktos. Personas datu apstrādei, ko šīs direktīvas nolūkā veic Savienības iestādes un struktūras, piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 45/2001 ⁽²⁾. Cīņu pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu visas dalībvalstis ir atzinušas par svarīgu sabiedrības interesēm. Šī direktīva neskar to personas datu aizsardzību, kuri tiek apstrādāti, īstenojot policijas un tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, tostarp Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI ⁽³⁾, kas ir īstenoti valsts tiesību aktos.
- (43) Tomēr ir svarīgi, lai šīs direktīvas saskaņošana ar pārskatītajiem FATF ieteikumiem notiktu, pilnībā ievērojot Savienības tiesības, jo īpaši Savienības datu aizsardzības tiesības un hartā noteiktās pamattiesības. Daži šīs direktīvas īstenošanas aspekti ir saistīti ar datu vākšanu, analīzi, glabāšanu un apmaiņu. Šāda personas datu apstrāde būtu pieļaujama, vienlaikus pilnībā ievērojot pamattiesības un vienīgi šajā direktīvā minētos nolūkos un šajā direktīvā paredzēto darbību veikšanai, tādām kā, piemēram, klienta uzticamības pārbaudes veikšana, pastāvīga pārraudzība, neparastu un aizdomīgu darījumu izpēte un ziņošana par tiem, juridiskas personas faktiskā īpašnieka vai juridisku veidojumu identificēšana, politiski redzamas personas identificēšana, informācijas apmaiņa starp kompetentajām iestādēm un informācijas apmaiņa starp kredītiestādēm un finanšu iestādēm un citiem atbildīgajiem subjektiem. Personas datu vākšanai un tālākai apstrādei, ko veic atbildīgais subjekts, būtu jāaprobežojas tikai ar to, kas ir nepieciešams, lai ievērotu šīs direktīvas prasības, un personas datus nebūtu jāapstrādā tālāk tādā veidā, kas nav savienojams ar minēto nolūku. Konkrētāk, būtu stingri jāaizliedz personas datu tālāka apstrāde komerciāliem mērķiem.
- (44) Pārskatītie FATF ieteikumi uzskatāmi parāda, ka, lai pilnībā sadarbotos un ātri izpildītu kompetento iestāžu informācijas pieprasījumus nolūkā novērst, atklāt vai izmeklēt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas gadījumus, atbildīgajiem subjektiem būtu jāglabā vajadzīgā informācija, kas iegūta, veicot klienta uzticamības pārbaudes pasākumus, un darījumu informācija vismaz piecus gadus. Lai izvairītos no atšķirīgu pieeju piemērošanas un lai izpildītu prasības, kas saistītas ar personas datu aizsardzību un juridisko noteiktību, minētais uzglabāšanas termiņš būtu jānosaka uz pieciem gadiem pēc darījumu attiecību vai gadījuma rakstura darījuma beigām. Tomēr dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai atļaut vai pieprasīt informācijas turpmāku uzglabāšanu uz laikposmu, kas nepārsniedz papildu piecus gadus, un neskarot valsts krimināltiesību normas par pierādījumiem, ko piemēro notiekošām kriminālizmeklēšanām un juridiskām procedūrām, ja tas ir nepieciešams nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas, atklāšanas vai izmeklēšanas nolūkos un pēc tās vajadzības un samērīguma izvērtējuma veikšanas. Dalībvalstīm būtu jāpieprasa, lai tiktu ieviesti īpaši aizsardzības pasākumi nolūkā nodrošināt datu drošību, un būtu jānosaka, kurām personām, personu kategorijām vai iestādēm vajadzētu būt ekskluzīvai piekļuvei uzglabātajiem datiem.
- (45) Lai nodrošinātu atbilstīgu un efektīvu tiesas spriešanu laikposmā, kamēr šī direktīva tiks transponēta dalībvalstu tiesību sistēmās, un lai nodrošinātu tās netraucētu mijiedarbību ar valstu procesuālajām tiesībām, informācija un dokumenti, kas attiecas uz notiekošām juridiskām procedūrām nolūkā novērst, atklāt vai izmeklēt iespējamus

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Pamatlēmums 2008/977/TI (2008. gada 27. novembris) par tādu personas datu aizsardzību, ko apstrādā, policijas un tiesu iestādēm sadarbojoties krimināllietās (OV L 350, 30.12.2008., 60. lpp.).

nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas gadījumus un kuras šīs direktīvas spēkā stāšanās dienā dalībvalstīs vēl nav pabeigtas, būtu jāuzglabā piecus gadus pēc minētās dienas un vajadzētu būt iespējai minēto laikposmu pagarināt vēl par pieciem gadiem.

- (46) Personas datiem, kurus apstrādā šīs direktīvas nolūkos, piemēro datu subjekta tiesības uz piekļuvi datiem. Tomēr datu subjekta piekļuve jebkurai informācijai, kas saistīta ar ziņojumu par aizdomīgu darījumu, nopietni traucētu efektīvi īstenot cīņu pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu. Tādēļ minēto tiesību izņēmumi un ierobežojumi saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK 13. pantu un attiecīgā gadījumā – Regulas (EK) Nr. 45/2001 20. pantu var būt pamatoti. Datu subjektam ir tiesības pieprasīt, lai Direktīvas 95/46/EK 28. pantā minētā uzraudzības iestāde vai attiecīgā gadījumā Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs pārbaudītu apstrādes likumību, un tiesības uz minētās direktīvas 22. pantā minēto efektīvu tiesiskās aizsardzības līdzekli. Direktīvas 95/46/EK 28. pantā minētā uzraudzības iestāde var rīkoties arī pēc savas iniciatīvas (*ex-officio*). Neskarot ierobežojumus attiecībā uz piekļuves tiesībām, uzraudzības iestādei vajadzētu būt iespējai informēt datu subjektu, ka uzraudzības iestāde ir veikusi visas nepieciešamās pārbaudes, kā arī par rezultātiem attiecībā uz attiecīgās apstrādes likumību.
- (47) Šī direktīva neattiecas ne uz personām, kuras dokumentus papīra formā tikai pārvērš elektroniskos datus un kuras darbojas saskaņā ar līgumu, kas noslēgts ar kredītiestādi vai finanšu iestādi, ne arī uz personām, kas kredītiestādēm vai finanšu iestādēm tikai piegādā ziņojumu apstrādes sistēmas vai citas atbalsta sistēmas līdzekļu pārsūtīšanai, vai tīrvērtes un norēķinu sistēmas.
- (48) Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana un teroristu finansēšana ir starptautiskas problēmas, un centieniem ar tām cīnīties vajadzētu būt globāliem. Ja Savienības kredītiestādēm un finanšu iestādēm ir filiāles un meitasuzņēmumi, kas atrodas trešās valstīs, kurās prasības minētajā jomā nav tik stingras kā dalībvalstī, tad tām, lai izvairītos no ļoti dažādo standartu piemērošanas iestādē vai iestāžu grupā, minētajām filiālēm un meitasuzņēmumiem būtu jāpiemēro Savienības standarti vai jāinformē piederības dalībvalsts kompetentās iestādes, ja šādu standartu piemērošana nav iespējama.
- (49) Atbildīgajiem subjektiem, kad iespējams, būtu jāsaņem informācija par savu iesniegto ziņojumu par aizdomīgiem darījumiem lietderību un turpmākiem pasākumiem. Lai to īstenotu un lai varētu pārbaudīt, cik efektīvas ir to sistēmas cīņai pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, dalībvalstīm būtu jāglabā attiecīgā statistika un jāuzlabo tās kvalitāte. Lai vēl vairāk stiprinātu Savienības līmenī vāktu statistikas datu kvalitāti un saskanīgumu, Komisijai būtu jāseko situācijai visā Savienībā attiecībā uz cīņu pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu un būtu regulāri jāpublicē pārskati.
- (50) Ja dalībvalstis pieprasa elektroniskās naudas emitentiem un maksājumu pakalpojuma sniedzējiem, kuri veic uzņēmējdarbību to teritorijā citās formās, nevis kā filiāle, un kuru galvenais birojs atrodas citā dalībvalstī, iecelt centrālo kontaktpunktu to teritorijā, tām būtu jāvar pieprasīt, lai šāds centrālais kontaktpunkts, kas darbojas iecelējiestādes vārdā, nodrošinātu šo uzņēmumu atbilstību nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas noteikumiem. Turklāt tām būtu jānodrošina, lai minētā prasība būtu samērīga un nepārsniegtu to, kas ir vajadzīgs, lai sasniegtu mērķi – panākt atbilstību nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas noteikumiem, – tostarp atvieglot attiecīgu uzraudzību.
- (51) Kompetentajām iestādēm būtu jānodrošina, ka attiecībā uz valūtas maiņas punktiem, čeku iekasēšanas punktiem, trasta vai uzņēmuma pakalpojumu sniedzējiem vai azartspēļu pakalpojumu sniedzējiem, personas, kas reāli vada šādu vienību darījumdarbību, un šādu vienību faktiskie īpašnieki ir atbilstīgi un piemēroti. Kritērijiem, kā noteikt, vai persona ir atbilstīga un piemērota, būtu jāatspoguļo vismaz nepieciešamība aizsargāt šādas vienības pret to, ka to vadītāji vai faktiskie īpašnieki tos ļaunprātīgi izmanto noziedzīgiem mērķiem.
- (52) Ja atbildīgais subjekts pārvalda uzņēmumus citā dalībvalstī, tostarp ar aģentu tīkla starpniecību, piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei vajadzētu būt pienākumam uzraudzīt, kā atbildīgais subjekts piemēro visas grupas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas politiku un procedūras. Tas varētu ietvert apmeklējumus uz vietas uzņēmumos, kuri atrodas citā dalībvalstī. Piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei būtu cieši jāsadarbojas ar uzņēmēja dalībvalsts kompetento iestādi un būtu jāinformē šī pēdējā par visiem jautājumiem, kuri varētu ietekmēt to izvērtējumu par to, kā uzņēmums pilda uzņēmēja noteikumus novērst nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu.

- (53) Ja atbildīgais subjekts pārvalda uzņēmumus citā dalībvalstī, tostarp ar aģentu vai tādu personu tīkla starpniecību, kuras izplata elektronisko naudu saskaņā ar Direktīvas 2009/110/EK 3. panta 4. punktu, uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes pienākums joprojām ir nodrošināt, lai uzņēmums atbilstu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas novēršanas noteikumiem, cita starpā vajadzības gadījumā veicot pārbaudes uz vietas un pārraudzību neklātienē un veicot atbilstīgus un samērīgus pasākumus, lai novērstu minēto prasību nopietnus pārkāpumus. Uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei būtu cieši jāsadarbojas ar piederības dalībvalsts kompetento iestādi un būtu jāinformē šī pēdējā par visiem jautājumiem, kuri varētu ietekmēt tās izvērtējumu par to, kā atbildīgais subjekts piemēro grupas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas novēršanas politiku un procedūras. Lai novērstu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas novēršanas noteikumu būtiskus pārkāpumus, kuriem nekavējoties ir jāpiemēro tiesiskās aizsardzības līdzekļi, uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei būtu jāvar piemērot atbilstīgus un samērīgus pagaidu korektīvus pasākumus, kas līdzīgos apstākļos piemērojami to kompetencē esošajiem atbildīgajiem subjektiem, lai novērstu šādus nopietnus pārkāpumus, vajadzības gadījumā izmantojot piederības dalībvalsts kompetentās iestādes palīdzību vai sadarbojoties ar to.
- (54) Ņemot vērā nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas transnacionālo būtību, ārkārtīgi svarīga ir koordinācija un sadarbība starp FIU. Lai uzlabotu šādu koordināciju un sadarbību un jo īpaši lai nodrošinātu, ka ziņojumi par aizdomīgiem darījumiem sasniedz tās dalībvalsts FIU, kurā ziņojums būtu visnoderīgākais, šajā direktīvā ir noteikti sīki izstrādāti noteikumi.
- (55) ES finanšu ziņu vākšanas vienību platformu ("ES FIU platforma") – neformālu grupu, kuras sastāvā ir FIU pārstāvji un kura darbojas kopš 2006. gada, – izmanto, lai sekmētu sadarbību starp FIU un apmainītos viedokļiem par jautājumiem, kas saistīti ar sadarbību, tādiem kā, piemēram, efektīva sadarbība starp FIU un starp FIU un trešo valstu finanšu ziņu vākšanas vienībām, pārrobežu gadījumu kopīga analīze un tendences un faktori, kas ir būtiski, izvērtējot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas riskus valsts un pārvalstiskā līmenī.
- (56) Informācijas apmaiņas uzlabošana starp FIU Savienībā ir īpaši svarīga, saskaroties ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas transnacionālo raksturu. Dalībvalstīm būtu jāveicina drošu iekārtu izmantošana informācijas apmaiņai, jo īpaši decentralizēta datortīkla FIU.net ("FIU.net") vai tā pēctecīgā tīkla un FIU.net piedāvāto metožu izmantošana. Sākotnējā informācijas apmaiņa, kas saistīta ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju vai teroristu finansēšanu un kas tālāk netiek apstrādāta vai izplatīta, starp FIU analīzes nolūkos būtu pieļaujama, ja vien šāda informācijas apmaiņa nav pretrunā valsts tiesību sistēmu pamatprincipiem. Informācijas apmaiņai par gadījumiem, ko FIU identificējis kā tādus, kas var ietvert nodokļu noziegumus, nebūtu jāskar informācijas apmaiņas nodokļu jomā saskaņā ar Padomes Direktīvu 2011/16/ES⁽¹⁾ vai saskaņā ar starptautiskiem standartiem par informācijas apmaiņu un administratīvu sadarbību nodokļu jautājumos.
- (57) Lai varētu izsmeltoši un ātri atbildēt uz FIU pieprasījumiem, atbildīgajiem subjektiem ir jāievieš efektīvas sistēmas, kas tiem, izmantojot drošus un konfidencialus kanālus, nodrošinātu pilnīgu un savlaicīgu piekļuvi informācijai par darījumu attiecībām, ko tie uztur vai ir uzturējuši ar konkrētām personām. Saskaņā ar Savienības un valsts tiesību aktiem dalībvalstis varētu, piemēram, apsvērt iespēju ieviest banku reģistru vai elektronisko datu izguves sistēmas, kuras FIU nodrošinātu piekļuvi informācijai par banku kontiem, neskarot attiecīgos gadījumos tiesas atļauju. Dalībvalstis varētu apsvērt arī iespēju izveidot mehānismus, kas nodrošina to, ka kompetentajām iestādēm ir ieviestas procedūras, lai identificētu līdzekļus bez iepriekšējas paziņošanas īpašniekam.
- (58) Dalībvalstīm būtu jānodrošina kompetentās iestādes šīs direktīvas nolūkā ātri, konstruktīvi un efektīvi nodrošināt visplašāko pārrobežu sadarbību, neskarot nekādus citus noteikumus vai procedūras, kas piemērojamas tiesu iestāžu sadarbībai krimināllietās. Dalībvalstīm jo īpaši būtu jānodrošina, lai to FIU brīvi pēc savas iniciatīvas vai pēc pieprasījuma apmainītos ar informāciju ar trešo valstu finanšu ziņu vākšanas vienībām, ievērojot Savienības tiesību aktus un informācijas apmaiņas principus, ko izstrādājušas Egmonta grupas finanšu ziņu vākšanas vienības.
- (59) Cīņas pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu nozīmīguma rezultātā dalībvalstīm savos tiesību aktos būtu jānosaka efektīvi, samērīgi un preventīvi administratīvi sodi un pasākumi, kurus piemēro gadījumos, kad netiek ievēroti valsts noteikumi, ar ko transponē šo direktīvu. Dalībvalstīs pašlaik pastāv dažādi administratīvie sodi un pasākumi attiecībā uz galveno preventīvo noteikumu pārkāpumiem. Minētā dažādība varētu kaitēt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas apkarošanā ieguldītajiem

(¹) Padomes Direktīva 2011/16/ES (2011. gada 15. februāris) par administratīvu sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ Direktīvu 77/799/EK (OV L 64, 11.3.2011., 1. lpp.).

centieniem, un pastāv risks, ka Savienības rīcība varētu tikt sadrumstalota. Tādēļ šajā direktīvā būtu jāparedz administratīvo sodu un pasākumu klāsts dalībvalstīs vismaz saistībā ar nopietniem, atkārtotiem vai sistemātiskiem prasību pārkāpumiem attiecībā uz klienta uzticamības pārbaudes pasākumiem, informācijas uzglabāšanu, ziņošanu par aizdomīgiem darījumiem un atbildīgo subjektu iekšējo kontroli. Šim sankciju un pasākumu klāstam vajadzētu būt pietiekami plašam, lai ļautu dalībvalstīm un kompetentajām iestādēm ņemt vērā atšķirības starp atbildīgajiem subjektiem, jo īpaši starp kredītiestādēm un finanšu iestādēm un citiem atbildīgajiem subjektiem, attiecībā uz to apmēru, iezīmēm un darījumdarbības būtību. Transponējot šo direktīvu, dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai administratīvo sodu un pasākumu piemērošana saskaņā ar šo direktīvu un kriminālsodu piemērošana saskaņā ar valsts tiesību aktiem nepārkāptu *ne bis in idem* principu.

- (60) Lai izvērtētu to personu atbilstību, kuras ieņem vadošus amatus atbildīgajos subjektos vai citādi tos kontrolē, jebkurai informācijas apmaiņai par kriminālo sodāmību būtu jānotiek saskaņā ar Padomes Pamatlēmumu 2009/315/TI ⁽¹⁾ un Padomes Lēmumu 2009/316/TI ⁽²⁾, kas ir transponēti valsts tiesību aktos, un saskaņā ar citiem attiecīgajiem valsts tiesību aktu noteikumiem.
- (61) Finanšu pakalpojumu regulatīvajiem tehniskajiem standartiem būtu jānodrošina konsekventa saskaņošana un pienācīga noguldītāju, ieguldītāju un patērētāju aizsardzība visā Savienībā. Būtu efektīvi un lietderīgi uzticēt EUI, kas ir iestādes ar ļoti specializētām zināšanām, iesniegšanai Komisijai izstrādāt regulatīvo tehnisko standartu projektus, neietverot politikas izvēles.
- (62) Komisijai ar deleģētiem aktiem – ievērojot LESD 290. pantu un saskaņā ar 10.–14. pantu Regulās (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 – būtu jāpieņem regulatīvo tehnisko standartu projekti, ko izstrādājušas EUI, ievērojot šo direktīvu.
- (63) Ņemot vērā ļoti būtiskos grozījumus, ko saistībā ar šo direktīvu būtu nepieciešams veikt Direktīvās 2005/60/EK un 2006/70/EK, skaidrības un konsekvences labad tās būtu jāapvieno un jāaizstāj.
- (64) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, finanšu sistēmas aizsardzību, novēršot, atklājot un izmeklējot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo atsevišķi pasākumi, ko dalībvalstis pieņemtu savu finanšu sistēmu aizsardzībai, varētu neatbilst iekšējā tirgus darbībai un tiesiskuma un Savienības sabiedriskās kārtības principiem, bet rīcības mēroga un iedarbības dēļ minēto mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (65) Šajā direktīvā tiek ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti Hartā, jo īpaši tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību, tiesības uz personas datu aizsardzību, darījumdarbības brīvība, diskriminācijas aizliegums, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu, nevainīguma prezumpcija un tiesības uz aizstāvību.
- (66) Saskaņā ar hartas 21. pantu, kurā aizliegta diskriminācija uz jebkāda pamata, dalībvalstīm ir jānodrošina, lai šī direktīva attiecībā uz riska izvērtējumiem klienta uzticamības pārbaudes kontekstā tiktu īstenota bez diskriminācijas.
- (67) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošajiem dokumentiem ⁽³⁾, dalībvalstis ir apņēmušas, paziņojot savus transponēšanas pasākumus, pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām daļām valsts pieņemtos transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (68) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 45/2001 28. panta 2. punktu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kurš atzinumu sniedza 2013. gada 4. jūlijā ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Padomes Pamatlēmums 2009/315/TI (2009. gada 26. februāris) par organizatoriskiem pasākumiem un saturu no sodāmības reģistra iegūtas informācijas apmaiņai starp dalībvalstīm (OV L 93, 7.4.2009., 23. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Lēmums 2009/316/TI (2009. gada 6. aprīlis) par Eiropas Sodāmības reģistru informācijas sistēmas (ECRIS) izveidi, piemērojot Pamatlēmuma 2009/315/TI 11. pantu (OV L 93, 7.4.2009., 33. lpp.).

⁽³⁾ OVC 369, 17.12.2011., 14. lpp.

⁽⁴⁾ OVC 32, 4.2.2014., 9. lpp.

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. IEDAĻA

Priekšmets, darbības joma un definīcijas

1. pants

1. Šīs direktīvas mērķis ir nepieļaut to, ka Savienības finanšu sistēma tiek izmantota nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana un teroristu finansēšana ir aizliegta.
3. Šajā direktīvā par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu tiek uzskatīta šāda rīcība, ja tā izdarīta ar nodomu:
 - a) īpašuma konversija vai nodošana, zinot, ka šāds īpašums ir iegūts noziedzīgā darbībā vai piedaloties šādā darbībā, lai slēptu vai maskētu šā īpašuma nelikumīgo izcelsmi vai lai palīdzētu jebkurai personai, kas ir iesaistīta šādas darbības pasūtīšanā, izvairīties no minētās personas rīcības juridiskajām sekām;
 - b) īpašuma patiesās būtības, izcelsmes, atrašanās vietas, izvietojuma, aprites, tiesību uz to slēpšana vai maskēšana vai īpašuma piederības slēpšana vai maskēšana, zinot, ka šāds īpašums iegūts noziedzīgā darbībā vai piedaloties šādā darbībā;
 - c) īpašuma iegūšana, valdījums vai lietošana, tā saņemšanas laikā zinot, ka šāds īpašums iegūts noziedzīgā darbībā vai piedaloties šādā darbībā;
 - d) piedalīšanās kādā no darbībām, kas minētas a), b) un c) apakšpunktā, apvienošanās minēto darbību izdarīšanai, izdarīšanas mēģinājums, palīdzība to veikšanā, pamudināšana uz tām, padomu došana vai izpildes atvieglošana.
4. Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana tiek uzskatīta par tādu pat tad, ja darbības, kuras radījušas īpašumu, kas jālegalizē, veiktas citas dalībvalsts vai trešās valsts teritorijā.
5. Šajā direktīvā "teroristu finansēšana" nozīmē finanšu līdzekļu nodrošināšanu vai vākšanu jebkādā veidā, tieši vai netieši, ar nodomu, ka tie jāizmanto, vai apzinoties, ka tos izmantos, pilnībā vai daļēji, lai veiktu jebkuru nodarījumu Padomes Pamatlēmuma 2002/475/TI ⁽¹⁾ 1.–4. panta nozīmē.
6. Apzināšanos, nodomu vai motīvu, kas ir 3. un 5. punktā minēto darbību sastāvdaļa, var konstatēt, pamatojoties uz objektīviem faktiskiem apstākļiem.

2. pants

1. Šo direktīvu piemēro šādiem atbildīgajiem subjektiem:
 - 1) kredītiestādēm;
 - 2) finanšu iestādēm;
 - 3) šādām fiziskām vai juridiskām personām, kas darbojas, lai veiktu savu profesionālo darbību:
 - a) revidentiem, ārštata grāmatvežiem un nodokļu konsultantiem;
 - b) notāriem un citiem neatkarīgiem juridisko profesiju pārstāvjiem, ja tie piedalās – vai nu darbojoties savu klientu vārdā un labā jebkādā finanšu vai nekustamā īpašuma darījumā, vai palīdzot darījumu plānošanā vai veikšanā sava klienta labā attiecībā uz:
 - i) nekustama īpašuma vai saimniecisku vienību pirkšanu un pārdošanu;
 - ii) klienta naudas, vērtspapīru vai citu aktīvu pārvaldīšanu;
 - iii) banku, krājkontu vai vērtspapīru kontu atvēršanu vai pārvaldīšanu;

⁽¹⁾ Padomes Pamatlēmums 2002/475/TI (2002. gada 13. jūnijs) par terorisma apkarošanu (OV L 164, 22.6.2002., 3. lpp.).

- iv) to ieguldījumu veikšanu, kas vajadzīgi uzņēmumu izveidošanai; vadīšanai vai pārvaldīšanai;
- v) trastu, uzņēmumu, fondu vai līdzīgu struktūru izveidošanu, vadīšanu vai pārvaldīšanu;
- c) trasta vai uzņēmuma pakalpojumu sniedzējiem, kas nav ietverti a) vai b) apakšpunktā;
- d) nekustamā īpašumu aģentiem;
- e) citām personām, kas tirgojas ar precēm, tiktāl, ciktāl maksājumi tiek veikti vai saņemti skaidrā naudā EUR 10 000 apmērā vai vairāk, neatkarīgi no tā, vai darījumu veic kā vienu operāciju vai kā vairākas operācijas, kuras, iespējams, ir saistītas;
- f) azartspēļu pakalpojumu sniedzējiem.

2. Izņemot kazino un ņemot vērā pienācīgu risku izvērtējumu, dalībvalstis var nolemt atļaut dažu azartspēļu pakalpojumu sniedzējiem pilnīgi vai daļēji nepiemērot valsts noteikumus, ar kuriem transponē šo direktīvu, pamatojoties uz pārbaudīto zemo risku, kas izriet no šādu pakalpojumu būtības un vajadzības gadījumā arī no operāciju apjoma.

Citu faktoru starpā, kurus dalībvalstis ņem vērā savos riska izvērtējumos, tās izvērtē arī piemērojamo darījumu neizsargātības pakāpi, tostarp attiecībā uz izmantotajām maksājumu metodēm.

Riska izvērtējumos dalībvalstis norāda, kā tās ir ņēmušas vērā visus attiecīgos secinājumus, kas iekļauti ziņojumos, ko Komisijas izdevusi, ievērojot 6. pantu.

Par visiem lēmumiem, ko dalībvalsts pieņēmusi, ievērojot pirmo daļu, kopā ar pamatojumu, kas balstīts uz specifisko riska izvērtējumu, paziņo Komisijai. Komisija minēto lēmumu dara zināmu pārējām dalībvalstīm.

3. Dalībvalstis var nolemt, ka šī direktīva neattiecas uz personām, kas finanšu darbību veic reti vai ļoti ierobežotā apmērā, ja pastāv tikai zems nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas risks, ar noteikumu, ka ir izpildīti visi šādi kritēriji:

- a) finanšu darbība ir ierobežota ar skaidriem nosacījumiem;
- b) finanšu darbība ir ierobežota uz darījuma pamata;
- c) finanšu darbība nav šādu personu pamatdarbība;
- d) finanšu darbība ir palīgdarbība un ir tieši saistīta ar šādu personu pamatdarbību;
- e) šādu personu pamatdarbība nav 1. punkta 3) apakšpunkta a) līdz d) punktā vai f) punktā minētā darbību;
- f) finanšu darbība tiek nodrošināta tikai šādu personu pamatdarbības klientiem un parasti netiek piedāvāta sabiedrībai.

Pirmā daļa neattiecas uz personām, kas veic naudas pārveduma darbību, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2007/64/EK ⁽¹⁾ 4. panta 13) punktā.

4. Šā panta 3. punkta a) apakšpunkta nolūkā dalībvalstis nosaka prasību, ka finanšu darbības kopējais apgrozījums nepārsniedz robežvērtību, kurai ir jābūt pietiekami zelai. Minēto robežvērtību nosaka valsts līmenī atkarībā no finanšu darbības veida.

5. Šā panta 3. punkta b) apakšpunkta nolūkā dalībvalstis piemēro maksimālu robežvērtību uz klientu un uz vienu darījumu neatkarīgi no tā, vai darījumu veic ar vienu operāciju vai ar vairākām operācijām, kuras, iespējams, ir saistītas. Minēto maksimālo robežvērtību nosaka valsts līmenī atkarībā no finanšu darbības veida. Tā ir pietiekami zema, lai nodrošinātu, ka attiecīgo darījumu veidi ir nepraktiska un neefektīva metode nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un tā nepārsniedz EUR 1 000.

6. Šā panta 3. punkta c) apakšpunkta nolūkā dalībvalstis nosaka prasību, ka finanšu darbības apgrozījums nepārsniedz 5 % no attiecīgās fiziskās vai juridiskās personas kopējā apgrozījuma.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/64/EK (2007. gada 13. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 97/7/EK, 2002/65/EK, 2005/60/EK un 2006/48/EK un atceļ Direktīvu 97/5/EK (OV L 319, 5.12.2007., 1. lpp.).

7. Novērtējot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas risku šā panta nolūkā, dalībvalstis pievērš īpašu uzmanību jebkurai finanšu darbībai, par kuru uzskata, ka tās būtības dēļ to jo īpaši ir iespējams izmantot vai ļaunprātīgi izmantot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai.
8. Lēmumos, ko dalībvalstis pieņem, ievērojot 3. punktu, norāda iemeslus, kas ir to pamatā. Dalībvalstis var nolemt atcelt šādus lēmumus, ja apstākļi mainās. Dalībvalstis šādus lēmumus paziņo Komisijai. Komisija šādus lēmumus paziņo pārējām dalībvalstīm.
9. Dalībvalstis nosaka uz riska faktoru balstītas pārraudzības darbības vai veic citus atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka atbrīvojumu, kas piešķirts ar lēmumiem, ievērojot šo pantu, neizmanto ļaunprātīgi.

3. pants

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "kredītiestāde" ir kredītiestāde, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 ⁽¹⁾ 4. panta 1. punkta 1) apakšpunktā, tostarp tās filiāles, kas definētas minētās regulas 4. panta 1. punkta 17) apakšpunktā un kas atrodas Savienībā, neatkarīgi no tā, vai tās galvenais birojs atrodas Savienībā vai trešā valstī;
- 2) "finanšu iestāde" ir:
 - a) uzņēmums, kas nav kredītiestāde un kas veic vienu vai vairākas darbības, kuras ir uzskaitītas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES ⁽²⁾ I pielikuma 2.–12. punktā un 14. un 15. punktā, tostarp darbības, ko veic valūtas maiņas punkti (*bureaux de change*);
 - b) apdrošināšanas sabiedrība, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/138/EK ⁽³⁾ 13. panta 1. punktā, ciktāl tā veic dzīvības apdrošināšanas darbības, kuras noteiktas minētajā direktīvā;
 - c) ieguldījumu brokeru sabiedrība, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/39/EK ⁽⁴⁾ 4. panta 1. punkta 1) apakšpunktā;
 - d) kolektīvo ieguldījumu uzņēmums, kas tirgojas ar savām daļām vai ieguldījumu apliecībām;
 - e) apdrošināšanas starpnieks, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/92/EK ⁽⁵⁾ 2. panta 5) punktā, ja tas veic dzīvības apdrošināšanu vai cita veida pakalpojumus, kas saistīti ar ieguldījumiem, izņemot nolīgtu apdrošināšanas starpnieku, kas definēts minētā panta 7) punktā;
 - f) šā punkta a)–e) apakšpunktā minēto finanšu iestāžu filiāles, ja tās atrodas Savienībā, neatkarīgi no tā, vai to galvenais birojs atrodas dalībvalstī vai trešā valstī;
- 3) "īpašums" ir jebkāda veida aktīvi neatkarīgi no tā, vai tie ir ķermeniski vai bezķermeniski, kustami vai nekustami, taustāmi vai netaustāmi, un juridiskie dokumenti vai instrumenti jebkādā veidā, tostarp elektroniskā vai digitālā veidā, kas liecina par īpašumtiesībām vai par daļu šādos aktīvos;
- 4) "noziedzīga darbība" ir jebkāda veida noziedzīga iesaistīšanās šādu smagu noziegumu veikšanā:
 - a) darbības, kas noteiktas Pamatlēmuma 2002/475/TI 1.–4. pantā;
 - b) jebkurš nodarījums, kas minēts Apvienoto Nāciju Organizācijas 1988. gada Konvencijas pret narkotisko un psihotropo vielu nelegālu apriti 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas jomā (Maksātspēja II) (OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/39/EK (2004. gada 21. aprīlis), kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Padomes Direktīvas 85/611/EEK un 93/6/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/12/EK un atceļ Padomes Direktīvu 93/22/EEK (OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/92/EK (2002. gada 9. decembris) par apdrošināšanas starpniecību (OV L 9, 15.1.2003., 3. lpp.).

- c) noziedzīgu organizāciju darbība, kā definēts Padomes Vienotās rīcības 98/733/TI ⁽¹⁾ 1. pantā;
- d) krāpšana, ja tā ir vismaz nopietna, kas skar Savienības finansiālās intereses, kā to nosaka Konvencijas par Eiropas Kopienu finansiālo interešu aizsardzību ⁽²⁾ 1. panta 1. punkts un 2. panta 1. punkts;
- e) korupcija;
- f) visi noziedzīgi nodarījumi, tostarp nodokļu noziegumi saistībā ar tiešajiem un netiešajiem nodokļiem un kā tie definēti dalībvalstu tiesību aktos, kas sodāmi ar brīvības atņemšanu vai ieslodzījumu, kura maksimālais ilgums ir lielāks par vienu gadu, vai attiecībā uz dalībvalstīm, kurām to tiesību sistēmās ir noteikts minimālais soda ilgums par noziedzīgiem nodarījumiem, visi noziedzīgi nodarījumi, kas sodāmi ar brīvības atņemšanu vai ieslodzījumu, kura minimālais ilgums ir vairāk nekā seši mēneši;
- 5) "pašregulējuma struktūra" ir struktūra, kas pārstāv profesijas pārstāvjus un piedalās to darba regulēšanā, kad tie veic konkrētas uzraudzības vai pārraudzības veida funkcijas un nodrošina to noteikumu izpildi, kas uz tiem attiecas;
- 6) "faktiskais īpašnieks" ir jebkura(-as) fiziska(-as) persona(-as), kurai(-ām) faktiski pieder klients vai kura(-as) šo klientu kontrolē, un/vai fiziska(-as) persona(-as), kuras vārdā darījums vai darbība tiek veikta, un ir vismaz:
- a) attiecībā uz korporatīvām vienībām:
- i) fiziska(-as) persona(-as), kas faktiski ir kādas juridiskas vienības īpašnieks(-i) vai to kontrolē, jo tai (tām) tieši vai netieši pieder pietiekama akciju, balsstiesību vai īpašumtiesību daļa procentuālā attiecība minētajā vienībā, tostarp ar uzrādītāja akciju daļu vai kontroles ar citiem līdzekļiem palīdzību, un kas nav regulēta tirgus sarakstos iekļauts uzņēmums, uz kuru attiecas informācijas izpaušanas prasības atbilstīgi Savienības tiesību aktiem vai līdzvērtīgi starptautiski standarti, kas nodrošina informācijas par īpašumtiesībām pienācīgu pārredzamību.
- 25 % akciju turējums plus viena akcija vai vairāk nekā 25 % īpašumtiesību daļa klientā, kas pieder fiziskai personai, ir pazīme, kas liecina par tiešajām īpašumtiesībām. 25 % akciju turējums plus viena akcija vai vairāk nekā 25 % īpašumtiesību daļa klientā, kas pieder korporatīvai vienībai, ko kontrolē fiziska(-as) persona(-as), vai vairākām korporatīvām vienībām, ko kontrolē tā (tās) pati (pašas) fiziskā(-ās) persona(-as), ir pazīme, kas liecina par netiešām īpašumtiesībām. To piemēro, neskarot dalībvalstu tiesības nolemt, ka mazāka procentuāla attiecība var liecināt par īpašumtiesībām vai kontroli. Kontroli, ko īsteno ar citu līdzekļu palīdzību, var noteikt *inter alia* saskaņā ar kritērijiem, kas izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/34/ES ⁽³⁾ 22. panta 1.–5. punktā;
- ii) ja pēc tam, kad ir izmantoti visi iespējamie līdzekļi un ar noteikumu, ka aizdomām nav nekāda pamata, nav identificēta neviena persona saskaņā ar i) punktu vai ir šaubas par to, vai identificētā(-ās) persona(-as) ir faktiskais(-ie) īpašnieks(-i), – fiziska(-as) persona(-as), kas ieņem augstākās vadības amatu(-us), atbildīgie subjekti dokumentē darbības, kas veiktas, lai identificētu faktiskos īpašniekus saskaņā ar i) punktu un šo punktu;
- b) attiecībā uz trastiem:
- i) dibinātājs;
- ii) pilnvarotais(-ie);
- iii) pārraudzītājs (ja tāds ir);
- iv) labuma guvēji, vai – ja vēl nav noteiktas fiziskas personas, kas ir labuma guvējas no juridiska veidojuma vai juridiskas vienības –, personu grupa, kuru interesēs ir izveidots vai darbojas juridisks veidojums vai juridiska vienība;
- v) jebkura cita fiziskā persona, kas faktiski īsteno kontroli pār trastu, izmantojot tiešas vai netiešas īpašumtiesības vai citus līdzekļus;

⁽¹⁾ Padomes Vienotā rīcība 98/733/TI (1998. gada 21. decembris), kas pieņemta, pamatojoties uz K.3. pantu Līgumā par Eiropas Savienību, par dalības kriminālās organizācijās uzskatīšanu Eiropas Savienības dalībvalstīs par noziedzīgu nodarījumu (OV L 351, 29.12.1998., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV C 316, 27.11.1995., 49. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).

- c) attiecībā uz juridiskām vienībām, tādām kā fondi, un juridiskiem veidojumiem, kas ir līdzīgi trastiem, – fiziskā (-ās) persona(-as), kura(-as) ieņem amatu(-us), kas ir līdzvērtīgs(-i) vai līdzīgs(-i) b) punktā minētajiem;
- 7) “trasta vai uzņēmuma pakalpojumu sniedzējs” ir jebkura persona, kura, veicot savu darījumdarbību, nodrošina trešai personai jebkurus no turpmāk minētajiem pakalpojumiem:
- a) sabiedrību vai citu juridisko personu veidošana;
 - b) sabiedrības direktora vai vadītāja, pilnsabiedrības biedra vai līdzīga amata pienākumu veikšana attiecībā uz citām juridiskām personām vai nokārtošana, ka cita persona veic minētos pienākumus;
 - c) juridiskās adreses, darījumdarbības, korespondences vai administratīvās adreses un citu saistītu pakalpojumu nodrošināšana sabiedrībai, pilnsabiedrībai vai citai juridiskai personai vai juridiskam veidojumam;
 - d) darbošanās kā pilnvarotai personai trustā vai līdzīgā juridiskā veidojumā vai nokārtošana, ka cita persona veic šīs darbības;
 - e) darbošanās kā akcionāra pārstāvim citas personas vārdā, kas nav regulētā tirgū kotēts uzņēmums, uz kuru attiecas informācijas izpaušanas prasības saskaņā ar Savienības tiesību aktiem vai līdzvērtīgi starptautiski standarti, vai nokārtošana, ka cita persona veic šīs darbības;
- 8) “korespondentattiecības” ir:
- a) banku pakalpojumi, kurus viena banka kā korespondentbanka sniedz citai bankai kā respondentbankai un kuri var ietvert norēķinu vai cita pasīvu konta un saistītu pakalpojumu sniegšanu, piemēram, naudas pārvaldību, starptautiskos līdzekļu pārvedumus, norēķinus par čekiem, pastarpinātos kontus un ārvalstu valūtas maiņas pakalpojumus;
 - b) attiecības starp kredītiestādēm, starp finanšu iestādēm, kā arī kredītiestāžu un finanšu iestāžu starpā, ja korespondentiestāde sniedz respondentiestādei līdzīgus pakalpojumus un kas ietver attiecības, kuras izveidotas vērtspapīru darījumiem vai līdzekļu pārvedumiem;
- 9) “politiski redzama persona” ir fiziska persona, kura ieņem vai ir ieņēmusi svarīgus publiskus amatus, un ietver:
- a) valsts vadītājus, valdības vadītājus, ministrus un ministru vietniekus vai palīgus;
 - b) parlamenta deputātus vai līdzīgus likumdošanas struktūru locekļus,
 - c) politisko partiju vadības struktūru locekļi;
 - d) augstāko tiesu, konstitucionālo tiesu vai citu augsta līmeņa tiesu struktūru locekļi, kuru lēmumus tālāk nepārsūdz, izņemot izņēmuma gadījumos;
 - e) revīzijas palātu vai centrālo banku valdes locekļi;
 - f) vēstnieki, pagaidu lietveži (*chargés d'affaires*) un augsta ranga virsnieki bruņotajos spēkos;
 - g) valsts uzņēmumu administratīvo, vadības vai uzraudzības struktūru locekļi;
 - h) starptautiskas organizācijas direktori, direktoru vietnieki un valdes locekļi vai personas, kas ieņem tiem līdzvērtīgus amatus.
- Neviens no a) līdz h) punktā minētajiem publiskajiem amatiem neietver vidēja ranga vai zemāka līmeņa ierēdņus;
- 10) “ģimenes locekļi” ir:
- a) politiski redzamas personas laulātais(-ā), vai persona, kas tiek uzskatīta par līdzvērtīgu politiski redzamas personas laulātajam;
 - b) bērni un viņu laulātie vai personas, kas tiek uzskatītas par līdzvērtīgām politiski redzamas personas laulātajam;
 - c) politiski redzamas personas vecāki;

- 11) "personas, par kurām ir zināms, ka tās ir cieši saistītas" ir:
 - a) fiziskas personas, par kurām ir zināms, ka viņām ir kopīgas faktiskas īpašumtiesības uz juridiskām vienībām vai juridiskiem veidojumiem vai jebkuras citas tuvas darījumu attiecības ar politiski redzamu personu;
 - b) fiziskas personas, kuras ir vienīgās juridiskas vienības vai juridiska veidojuma faktiskās īpašnieces, par kuru ir zināms, ka tā ir izveidota politiski redzamas personas labā *de facto*;
- 12) "augstākā vadība" ir ierēdnis vai darbinieks, kam ir pietiekamas zināšanas par iestādes pakļautību nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem un pietiekami augsta līmeņa amats, lai pieņemtu lēmumus, kas skar iestādes pakļautību riskam, un viņam nav visos gadījumos jābūt valdes loceklim;
- 13) "darījumu attiecības" ir darījumu, profesionālas vai komerciālas attiecības, kas ir saistītas ar atbildīgā subjekta profesionālo darbību un kam kontakta nodibināšanas brīdī ir ilgstošs mērķis;
- 14) "azartspēļu pakalpojumi" ir pakalpojums, kas ietver likmes ar naudas vērtību azartspēlēs, tostarp tādās, kuras ietver prasmes elementu, piemēram, izlozēs, kazino spēlēs, pokera spēlēs un derību darījumos, un kuri tiek sniegti fiziskā atrašanās vietā vai ar jebkādiem līdzekļiem attālināti, ar elektroniskiem līdzekļiem vai ar jebkādas citas sakaru tehnoloģijas starpniecību, un pēc pakalpojumu saņēmēja individuāla lūguma;
- 15) "grupa" ir tādu uzņēmumu grupa, kas sastāv no mātesuzņēmuma, tā meitasuzņēmumiem un vienībām, kurās mātesuzņēmumam vai tā meitasuzņēmumiem ir dalība, kā arī uzņēmumi, kuru starpā pastāv attiecības Direktīvas 2013/34/ES 22. panta nozīmē;
- 16) "elektroniskā nauda" ir elektroniskā nauda, kā tā definēta Direktīvas 2009/110/EK 2. panta 2) punktā;
- 17) "čaulas banka" ir kredītiestāde vai finanšu iestāde, vai iestāde, kas veic tādas darbības, kuras ir līdzvērtīgas tām, kādas veic kredītiestādes vai finanšu iestādes, un kas ir inkorporēta jurisdikcijā, kurā tā fiziski neatrodas, ietverot tās faktisko vadību, un tā nav saistīta ar kādu regulētu finanšu grupu.

4. pants

1. Dalībvalstis, saskaņā ar uz risku balstītu pieeju, nodrošina, ka šīs direktīvas darbības joma pilnīgi vai daļēji tiek attiecināta uz tām profesijām un uzņēmumu kategorijām, kas nav 2. panta 1. punktā minētie atbildīgie subjekti, bet kas veic darbības, kuras ir īpaši piemērotas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai.
2. Ja kāda dalībvalsts attiecina šīs direktīvas darbības jomu uz citām profesijām vai uzņēmumu kategorijām, kas nav minētas 2. panta 1. punktā, tā par savu lēmumu paziņo Komisijai.

5. pants

Lai nepieļautu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, dalībvalstis šīs direktīvas darbības jomā var pieņemt vai paturēt spēkā stingrākus noteikumus, ievērojot Savienības tiesību aktus.

2. IEDAĻA

Riska izvērtējums

6. pants

1. Komisija veic tādu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku izvērtējumu, kuri ietekmē iekšējo tirgu un kuri saistīti ar pārrobežu darbībām.

Šajā nolūkā Komisija līdz 2017. gada 26. jūnijam sagatavo ziņojumu, kurā identificē, analizē un novērtē minētos riskus Savienības līmenī. Pēc tam Komisija ziņojumu atjaunina ik pēc diviem gadiem vai biežāk, ja nepieciešams.

2. Šā panta 1. punktā minētais ziņojums ietver vismaz šādus aspektus:

- a) iekšējā tirgus jomas, kuras visvairāk pakļautas riskam;

- b) riskus, kas saistīti ar katru attiecīgo jomu;
- c) visplašāk izplatītos līdzekļus, kurus noziedznieki izmanto nelikumīgo ieņēmumu legalizēšanai.
3. Komisija 1. punktā minēto ziņojumu dara pieejamu dalībvalstīm un atbildīgajiem subjektiem, lai palīdzētu identificēt, izprast, pārvaldīt un mazināt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku un lai ļautu citām iesaistītajām personām, tostarp valstu likumdevējiem, Eiropas Parlamentam, EUI un FIU pārstāvjiem labāk izprast riskus.
4. Komisija sniedz dalībvalstīm ieteikumus par pasākumiem, kas ir piemēroti identificēto risku novēršanai. Gadījumā, ja dalībvalstis nolemj savas valsts nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas režīmam nepiemērot kādu no ieteikumiem, tās par to paziņo Komisijai un sniedz pamatojumu šādam lēmumam.
5. Līdz 2016. gada 26. decembrim EUI ar Apvienotās komitejas starpniecību sniedz atzinumu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem, kas skar Savienības finanšu sektoru ("kopīgais atzinums"). Pēc tam EUI ar Apvienotās komitejas starpniecību atzinumu sniedz reizi divos gados.
6. Veicot 1. punktā minēto izvērtēšanu, Komisija organizē darbu Savienības līmenī, ņem vērā 5. punktā minētos kopīgos atzinumus un iesaista dalībvalstu ekspertus, kas darbojas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas jomā, dalībvalstu FIU pārstāvjus un vajadzības gadījumā arī citas Savienības līmeņa struktūras. Komisija kopīgos atzinumus dara pieejamus dalībvalstīm un atbildīgajiem subjektiem, lai tiem palīdzētu identificēt, pārvaldīt un mazināt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku.
7. Reizi divos gados vai vajadzības gadījumā biežāk Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par secinājumiem, kas izriet no regulārajiem riska izvērtējumiem, un par darbībām, kas veiktas, pamatojoties uz minētajiem secinājumiem.

7. pants

1. Katra dalībvalsts veic attiecīgus pasākumus, lai identificētu, izvērtētu, izprastu un mazinātu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus, kas to skar, kā arī ar datu aizsardzību saistītas problēmas, kuras attiecas uz minētajām jomām. Tā regulāri atjaunina minēto riska izvērtējumu.
2. Katra dalībvalsts ieceļ iestādi vai izveido mehānismu, lai koordinētu valsts rīcību saistībā ar 1. punktā minētajiem riskiem. Minēto iestādi vai mehānisma aprakstu dara zināmu Komisijai, EUI un citām dalībvalstīm.
3. Veicot šā panta 1. punktā minētos riska izvērtējumus, dalībvalstis izmanto 6. panta 1. punktā minētā ziņojuma secinājumus.
4. Attiecībā uz 1. punktā minēto riska izvērtējumu, katra dalībvalsts:
- izmanto to, lai uzlabotu savu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas režīmu, jo īpaši apzinot visas jomas, kurās atbildīgajiem subjektiem jāpiemēro pastiprināti pasākumi, un vajadzības gadījumā precizējot veicamos pasākumus;
 - vajadzības gadījumā apzina nozares vai jomas, kurās pastāv zemāks vai augstāks nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risks;
 - izmanto to, piešķirot resursus un nosakot to piešķiršanas prioritāti nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apkarošanai;
 - izmanto to, lai katrai nozarei vai jomai nodrošinātu atbilstošu noteikumu izstrādi saskaņā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem;
 - attiecīgo informāciju nekavējoties dara pieejamu atbildīgajiem subjektiem, lai palīdzētu tiem veikt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riska izvērtējumus.

5. Dalībvalstis savu riska izvērtējumu rezultātus dara pieejamus Komisijai, EUI un pārējām dalībvalstīm.

8. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka atbildīgie subjekti veic attiecīgus pasākumus, lai identificētu un izvērtētu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus, ņemot vērā riska faktorus, tostarp tādus, kas saistīti ar to klientiem, valstīm vai ģeogrāfiskajām zonām, produktiem, pakalpojumiem, darījumiem vai piegādes kanāliem. Minētie pasākumi ir samērīgi ar atbildīgo subjektu būtību un lielumu.

2. Šā panta 1. punktā minētos riska izvērtējumus dokumentē, regulāri atjaunina un dara pieejamus attiecīgajām kompetentajām iestādēm un attiecīgajām pašregulējuma struktūrām. Kompetentās iestādes var nolemt, ka atsevišķi dokumentēti riska izvērtējumi nav vajadzīgi, ja konkrētais nozarei raksturīgais risks ir skaidrs un saprotams.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka atbildīgajiem subjektiem ir izstrādāta politika, kontrole un procedūras, kā mazināt un efektīvi pārvaldīt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus, kas identificēti Savienības, dalībvalsts un atbildīgā subjekta līmenī. Minētā politika, kontrole un procedūras ir samērīgas ar atbildīgo subjektu būtību un lielumu.

4. Politika, kontrole un procedūras, kas minētas 3. punktā, ietver:

- a) iekšējās politikas, kontroles un procedūru izstrādi, tostarp modeļu riska pārvaldības praksi, klienta uzticamības pārbaudes, ziņošanu, informācijas uzglabāšanu, iekšējo kontroli, atbilstības pārvaldību, tostarp, ja tas ir lietderīgi, ņemot vērā darījumdarbības apmēru un būtību, atbilstības uzraudzības amatpersonas iecelšanu vadības līmenī, un darbinieku pārbaudes;
- b) ja tas ir lietderīgi, ņemot vērā darījumdarbības apmēru un būtību, neatkarīgu revīzijas funkciju, lai pārbaudītu a) punktā minēto iekšējo politiku, kontroli un procedūras.

5. Dalībvalstis pieprasa atbildīgajiem subjektiem saņemt savas augstākās vadības apstiprinājumu politikai, kontrolei un procedūrām, ko tie ievieš un vajadzības gadījumā pārrauga un pastiprina veiktos pasākumus.

3. IEDAĻA

Trešo valstu politika

9. pants

1. Lai aizsargātu iekšējā tirgus pienācīgu darbību, apzina to trešo valstu jurisdikcijas, kurām šo valstu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas režīmos ir stratēģiskas nepilnības, kas rada būtiskus draudus Savienības finanšu sistēmai ("augsta riska trešās valstis").

2. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 64. pantu, lai apzinātu augsta riska trešās valstis, ņemot vērā stratēģiskās nepilnības, jo īpaši attiecībā uz:

- a) trešo valstu tiesisko regulējumu un iestāžu sistēmu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanai, jo īpaši:
 - i) kriminālatbildības noteikšanu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu;
 - ii) pasākumus, kas saistīti ar klienta uzticamības pārbaudi;
 - iii) prasības attiecībā uz informācijas uzglabāšanu; un
 - iv) prasības ziņot par aizdomīgiem darījumiem;
- b) trešo valstu kompetento iestāžu pilnvarām un procedūrām nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apkarošanas nolūkā;
- c) nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas sistēmas efektivitāti, vērsoties pret trešās valsts nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas riskiem.

3. Šā panta 2. punktā minētos deleģētos aktus pieņem viena mēneša laikā pēc minētajā punktā minēto stratēģisko nepilnību konstatēšanas.

4. Vajadzības gadījumā, izstrādājot 2. punktā minētos deleģētos aktus, Komisija ņem vērā attiecīgos novērtējumus, izvērtējumus vai ziņojumus, ko sagatavojušas starptautiskas organizācijas un standartu noteikšanas iestādes, kuras ir kompetentas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas un teroristu finansēšanas apkarošanas jomā attiecībā uz riskiem, ko rada atsevišķas trešās valstis.

II NODAĻA

KLIENTA UZTICAMĪBAS PĀRBAUDE

1. IEDAĻA

Vispārīgi noteikumi

10. pants

1. Dalībvalstis aizliedz savām kredītiestādēm un finanšu iestādēm uzturēt anonīmus kontus vai anonīmas darījumu grāmatiņas. Dalībvalstis jebkurā gadījumā pieprasa, lai esošo anonīmo kontu vai anonīmo darījumu grāmatiņu īpašnieki un labuma guvēji tiktu pakļauti klienta uzticamības pārbaudes pasākumiem pēc iespējas drīz un jebkurā gadījumā pirms kontu vai darījumu grāmatiņu lietošanas jebkādā veidā.

2. Dalībvalstis veic pasākumus, lai novērstu uzrādītāja akciju un uzrādītāja akciju garantiju ļaunprātīgu izmantošanu.

11. pants

Dalībvalstis nodrošina, lai atbildīgie subjekti klienta uzticamības pārbaudes pasākumus piemērotu šādos apstākļos:

- a) nodibinot darījumu attiecības;
- b) veicot gadījuma rakstura darījumu:
 - i) kura apmērs ir EUR 15 000 vai vairāk, neatkarīgi no tā, vai minētais darījums tiek veikts ar vienu operāciju vai ar vairākām operācijām, kas, iespējams, ir saistītas; vai
 - ii) kurš ir līdzekļu pārvedums, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2015/847 ⁽¹⁾ 3. panta 9) punktā, un pārsniedz EUR 1 000;
- c) attiecībā uz personām, kuras tirgojas ar precēm – veicot gadījuma rakstura darījumus skaidrā naudā, kuru apmērs ir EUR 10 000 vai vairāk, neatkarīgi no tā, vai darījums tiek veikts ar vienu operāciju vai ar vairākām operācijām, kuras, iespējams, ir saistītas;
- d) attiecībā uz azartspēļu pakalpojumu sniedzējiem – saistībā ar laimestu iekasēšanu, azartspēļu likmēm vai abiem minētajiem – veicot darījumus, kuru apmērs ir EUR 2 000 vai vairāk, neatkarīgi no tā, vai darījums tiek veikts ar vienu operāciju vai ar vairākām operācijām, kuras, iespējams, ir saistītas;
- e) ja pastāv aizdomas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu, neatkarīgi no izņēmumiem, atbrīvojumiem vai robežvērtības;
- f) ja pastāv šaubas par iepriekš iegūtu klienta identifikācijas datu ticamību vai atbilstību.

12. pants

1. Atkāpjoties no 13. panta 1. punkta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktiem un 14. panta un pamatojoties uz pienācīgu riska izvērtējumu, kas apliecina zemu risku, dalībvalsts var atļaut atbildīgajiem subjektiem nepiemērot konkrētus klienta uzticamības pārbaudes pasākumus attiecībā uz elektronisko naudu, ja ir izpildīti visi šādi riska mazināšanas nosacījumi:

- a) maksājuma instrumentu nevar uzpildīt vai tam ir mēneša maksājumu darījumu maksimālais limits EUR 250, ko var izmantot tikai minētajā dalībvalstī;
- b) elektroniski uzglabātā maksimālā summa nepārsniedz EUR 250;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/847 (2015. gada 20. maijs) par līdzekļu pārvedumiem pievienoto informāciju un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1781/2006 (skatīt šā Oficiālā Vēstneša 1. lpp.).

- c) maksājuma instrumentu izmanto tikai preču vai pakalpojumu iegādei;
- d) maksājuma instrumentu nevar finansēt ar anonīmu elektronisko naudu;
- e) emitents veic darījumu vai darījumu attiecību pietiekamu pārraudzību, lai varētu atklāt neparastus vai aizdomīgus darījumus.

Pirmās daļas b) apakšpunkta nolūkos dalībvalsts var palielināt maksimālo summu līdz EUR 500 maksājuma instrumentiem, ko var izmantot tikai minētajā dalībvalstī.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai 1. punktā paredzētā atkāpe nebūtu piemērojama gadījumā, kad notiek elektroniskās naudas vērtības izpirkšana ar skaidru naudu vai izņemšana skaidrā naudā, ja izpirktā summa pārsniedz EUR 100.

13. pants

1. Klienta uzticamības pārbaudes pasākumi ietver:

- a) klienta identifikāciju un klienta identitātes pārbaudi, izmantojot dokumentus, ziņas vai informāciju, kas iegūta no uzticama un neatkarīga avota;
- b) faktiskā īpašnieka identifikāciju un saprātīgu pasākumu veikšanu, lai pārbaudītu minētās personas identitāti tā, lai atbildīgais subjekts ir pārliecināts, ka tas zina, kas ir faktiskais īpašnieks, tostarp attiecībā uz juridiskām personām, trastiem un līdzīgiem juridiskiem veidojumiem, piemērojot saprātīgus pasākumus, lai saprastu klienta īpašumtiesību un kontroles struktūru;
- c) informācijas novērtēšanu un, vajadzības gadījumā, iegūšanu par darījumu attiecību mērķi un paredzamo būtību;
- d) darījumu attiecību pastāvīgas pārraudzības veikšana, tostarp tādas pārbaudes veikšana, kas apstiprina, ka minēto attiecību gaitā slēgti darījumi tiek veikti saskaņā ar atbildīgā subjekta rīcībā esošo informāciju par klientu, darījumdarbību un riska profilu, tostarp, ja vajadzīgs, par līdzekļu izcelsmi, kā arī attiecīgo dokumentu, datu vai informācijas regulāras atjaunošanas nodrošināšana.

Istenojot pirmās daļas a) un b) apakšpunktā minētos pasākumus, atbildīgie subjekti arī pārbauda, vai ikviena persona, kas vēlas veikt darbības klienta uzdevumā, ir pilnvarota to darīt, un identificē minēto personu un pārbauda tās identitāti.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai atbildīgie subjekti piemērotu katru 1. punktā noteikto klienta uzticamības pārbaudes prasību. Tomēr atbildīgie subjekti, pamatojoties uz riska pakāpi, var lemt par šādu pasākumu apmēru.

3. Dalībvalstis prasa, lai atbildīgie subjekti, vērtējot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus, ņemtu vērā vismaz I pielikumā izklāstītos mainīgos rādītājus.

4. Dalībvalstis nodrošina, lai atbildīgie subjekti spētu pierādīt kompetentajām iestādēm vai pašregulējuma struktūrām, ka pasākumi ir piemēroti, ņemot vērā identificētos nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus.

5. Kas attiecas uz dzīvības apdrošināšanas vai citas ar ieguldījumiem saistītas apdrošināšanas darījumdarbību, dalībvalstis nodrošina, lai kredītiestādes un finanšu iestādes papildus klienta uzticamības pārbaudes pasākumiem, kādi tiek prasīti par klientu un faktisko īpašnieku, veiktu šādus klienta uzticamības pārbaudes pasākumus attiecībā uz dzīvības apdrošināšanas un citas ar ieguldījumiem saistītas apdrošināšanas polišu labuma guvējiem, tiklīdz labuma guvēji ir identificēti vai noteikti:

- a) to labuma guvēju gadījumā, kas ir identificēti kā konkrēti nosauktas personas vai juridiski veidojumi – fiksē personas vārdu, uzvārdu/nosaukumu;
- b) to labuma guvēju gadījumā, kas tiek noteikti pēc būtības vai pēc kategorijas vai ar citiem līdzekļiem – iegūst pietiekamu informāciju par minētajiem labuma guvējiem, lai kredītiestādes vai finanšu iestāde būtu pārliecināta, ka tā spēs noteikt labuma guvēja identitāti izmaksas laikā.

Saistībā ar pirmās daļas a) un b) apakšpunktā minētajiem gadījumiem labuma guvēju identitāti pārbauda laikā, kad tiek veikta izmaksa. Ja dzīvības apdrošināšana vai cita ar ieguldījumiem saistīta apdrošināšana tiek pilnībā vai daļēji cedēta trešai personai, kredītiestādes un finanšu iestādes, kas zina par cesiju, identificē faktisko īpašnieku brīdī, kad tiek veikta cesija fiziskai vai juridiskai personai vai juridiskam veidojumam, kas savā vārdā saņem cedētās polises vērtību.

6. Attiecībā uz labuma guvējiem no trastiem vai līdzīgiem juridiskiem veidojumiem, kas izraudzīti pēc īpašām iezīmēm vai kategorijas, atbildīgais subjekts iegūst pietiekamu informāciju par labuma guvēju, lai atbildīgais subjekts pārliecinātos, ka spēs noteikt labuma guvēja identitāti izmaksas laikā vai laikā, kad labuma guvējs izmantos tam paredzētās tiesības.

14. pants

1. Dalībvalstis prasa, lai klientu un faktisko īpašnieku identitātes pārbaude notiek pirms darījumu attiecību nodibināšanas vai pirms darījuma veikšanas.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis var atļaut, ka klienta un faktiskā īpašnieka identitātes pārbaude notiek darījumu attiecību dibināšanas laikā, ja tas nepieciešams, lai nepārtrauktu darījumdarbības normālu norisi, un ja nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas risks ir zems. Šādos gadījumos minētās procedūras tiek pabeigtas pēc pirmās tikšanās, cik drīz vien tas praktiski ir iespējams.

3. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis var atļaut atvērt kontu kredītiestādē vai finanšu iestādē, tostarp kontus, kas ļauj veikt darījumus ar pārvedamiem vērtspapīriem, ar noteikumu, ka tiek veikti atbilstīgi drošības pasākumi, lai nodrošinātu to, ka darījumus neveic klients vai to neveic viņa vārdā, kamēr nav panākta pilnīga atbilstība 13. panta 1. punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunktā noteiktajām klienta uzticamības pārbaudes prasībām.

4. Dalībvalstis prasa, lai gadījumos, kad atbildīgais subjekts nespēj pildīt 13. panta 1. punkta pirmās daļas a), b) vai c) apakšpunktā noteiktās klienta uzticamības pārbaudes prasības, tā neveiktu darījumu, izmantojot bankas kontu, nedibinātu darījumu attiecības vai neveiktu darījumu, un tā izbeigtu darījumu attiecības un apsvērtu ziņojuma par aizdomīgu darījumu sagatavošanu FIU attiecībā uz šo klientu saskaņā ar 33. pantu.

Dalībvalstis pirmo daļu nepiemēro attiecībā uz notāriem, citiem neatkarīgiem juridisko profesiju pārstāvjiem, revidentiem, ārstu grāmatvežiem un nodokļu konsultantiem, – ar stingru noteikumu, ka šāds atbrīvojums attiecas uz minētajām personām vienīgi tad, kad viņi pārbauda savu klientu juridisko stāvokli vai kad aizstāv vai pārstāv minētos klientus tiesvedībās, vai attiecībā uz tām, tostarp sniedz konsultācijas par šādu procedūru uzsākšanu vai izvairšanos no tām.

5. Dalībvalstis prasa, lai atbildīgie subjekti piemēro klienta uzticamības pārbaudes pasākumus ne tikai attiecībā uz visiem jaunajiem klientiem, bet atbilstīgos brīžos arī attiecībā uz jau esošajiem klientiem, pamatojoties uz riska pakāpi, tostarp brīžos, kad mainās būtiski klienta apstākļi.

2. IEDAĻA

Vienkāršota klienta uzticamības pārbaude

15. pants

1. Ja dalībvalsts vai atbildīgais subjekts identificē zemāka riska jomas, minētā dalībvalsts var atļaut atbildīgajiem subjektiem piemērot vienkāršotas klienta uzticamības pārbaudes pasākumus.

2. Pirms vienkāršotas klienta uzticamības pārbaudes pasākumu piemērošanas atbildīgie subjekti pārliecinās, ka darījumu attiecības vai darījums ir ar zemāku riska pakāpi.

3. Dalībvalstis nodrošina, lai atbildīgie subjekti veiktu darījumu un darījumu attiecību pietiekamu pārraudzību, kas ļautu atklāt neparastus vai aizdomīgus darījumus.

16. pants

Vērtējot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus saistībā ar klientu veidiem, ģeogrāfiskajām zonām un konkrētiem produktiem, pakalpojumiem, darījumiem vai piegādes kanāliem, dalībvalstis un atbildīgie subjekti ņem vērā vismaz potenciāli zemāka riska situāciju faktoros, kas izklāstīti II pielikumā.

17. pants

Līdz 2017. gada 26. jūnijam EUI saskaņā ar 16. pantu Regulās (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 izdod pamatnostādnes kompetentajām iestādēm, kredītiestādēm un finanšu iestādēm par riska faktoriem, kas jāņem vērā, un par pasākumiem, kas jāveic situācijās, kurās ir piemēroti veikt vienkāršotas klienta uzticamības pārbaudes pasākumus. Īpašu uzmanību pievērš darījumdarbības būtībai un apmēram, un, ja tas ir vajadzīgs un samērīgi, jānosaka īpaši pasākumi.

3. IEDAĻA

Pastiprināta klienta uzticamības pārbaude

18. pants

1. Gadījumos, kas minēti 19. līdz 24. pantā, un saistībā ar fiziskām personām vai juridiskām vienībām, kas veic uzņēmējdarbību trešās valstīs, kuras Komisija identificējusi kā augsta riska trešās valstis, kā arī citos augstāka riska gadījumos, kurus identificējušas dalībvalstis vai atbildīgie subjekti, dalībvalstis pieprasa atbildīgajiem subjektiem piemērot pastiprinātas klienta uzticamības pārbaudes pasākumus, lai pienācīgi pārvaldītu un mazinātu minētos riskus.

Pastiprinātas klienta uzticamības pārbaudes pasākumi nav jāpieprasa automātiski attiecībā uz tādām atbildīgo subjektu, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, filiālēm vai meitasuzņēmumiem, kuros tiem pieder lielākā kapitāla daļa, kas atrodas augsta riska trešās valstīs, ja minētās filiāles vai meitasuzņēmumi, kuros tiem pieder lielākā kapitāla daļa, pilnīgi atbilst grupas mēroga politikai un procedūrām saskaņā ar 45. pantu. Dalībvalstis nodrošina, lai atbildīgie subjekti minētos gadījumus izskatītu, izmantojot uz risku balstītu pieeju.

2. Dalībvalstis pieprasa atbildīgajiem subjektiem, ciktāl tas ir saprātīgi iespējams, izpētīt kontekstu un mērķi visiem kompleksiem un neparasti lieliem darījumiem un visiem neparastiem darījumu veidiem, kam nav acīmredzama ekonomiska vai likumīga mērķa. Atbildīgie subjekti jo īpaši pastiprina darījumu attiecību pārraudzības pakāpi un veidu, lai noteiktu, vai minētie darījumi vai darbības šķiet aizdomīgi.

3. Vērtējot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus, dalībvalstis un atbildīgie subjekti ņem vērā vismaz III pielikumā izklāstītos potenciāli augstāka riska situāciju faktorus.

4. Līdz 2017. gada 26. jūnijam EUI saskaņā ar 16. pantu Regulās (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 izdod pamatnostādnes kompetentajām iestādēm, kredītiestādēm un finanšu iestādēm par riska faktoriem, kas jāņem vērā, un par pasākumiem, kas jāveic situācijās, kurās ir piemēroti veikt pastiprinātas klienta uzticamības pārbaudes pasākumus. Īpašu uzmanību pievērš darījumdarbības būtībai un apmēram, un, ja tas ir vajadzīgs un samērīgi, nosaka īpašus pasākumus.

19. pants

Attiecībā uz korespondējošām pārrobežu attiecībām ar trešās valsts respondentiestādi dalībvalstis papildus 13. pantā noteiktajiem klienta uzticamības pārbaudes pasākumiem prasa, lai to kredītiestādes un finanšu iestādes:

- ievāc pietiekamu informāciju par respondentiestādi, lai pilnībā izprastu respondenta darījumdarbības būtību un lai no publiski pieejamas informācijas noteiktu iestādes reputāciju un uzraudzības kvalitāti;
- izvērtē nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas kontroles, ko veic respondentiestāde;
- iegūst apstiprinājumu no augstākās vadības pirms jaunu korespondējošu attiecību nodibināšanas;
- dokumentē katras iestādes attiecīgo atbildību;
- attiecībā uz maksājumiem caur kontu pārlicinās, ka respondentiestāde ir pārbaudījusi to klientu identitāti, kuriem ir tieša pieeja korespondentiestādes kontiem, un veikusi pastāvīgu šo klientu uzticamības pārbaudi, kā arī, lai tā ir spējīga nodrošināt attiecīgus klienta uzticamības pārbaudes datus pēc korespondentiestādes pieprasījuma.

20. pants

Attiecībā uz darījumiem vai darījumu attiecībām ar politiski redzamām personām dalībvalstis papildus 13. pantā noteiktajiem klienta uzticamības pārbaudes pasākumiem prasa, lai atbildīgajiem subjektiem:

- a) būtu ieviestas piemērotas riska pārvaldības sistēmas, tostarp uz riska faktoriem balstītas procedūras, lai noteiktu, vai klients vai klienta faktiskais īpašnieks nav politiski redzama persona;
- b) darījumu attiecībās ar politiski redzamām personām piemērotu šādus pasākumus:
 - i) saņemtu augstākās vadības apstiprinājumu darījumu attiecību nodibināšanai vai turpināšanai ar šādām personām;
 - ii) veiktu piemērotus pasākumus tā labklājības un līdzekļu izcelsmes noteikšanai, kurš tiek izmantots darījumu attiecībās vai darījumā ar šādām personām;
 - iii) veiktu pastiprinātu minēto darījumu attiecību pastāvīgu pārraudzību.

21. pants

Dalībvalstis prasa, lai atbildīgie subjekti veiktu saprātīgus pasākumus nolūkā noteikt, vai dzīvības apdrošināšanas vai citas ar ieguldījumiem saistītas apdrošināšanas polises labuma guvēji un/vai – attiecīgā gadījumā – labuma guvēja faktiskais īpašnieks ir politiski redzamas personas. Minētos pasākumus veic ne vēlāk kā izmaksas laikā vai laikā, kad polise tiek cedēta pilnībā vai daļēji. Ja tiek identificēti augstāki riski, dalībvalstis prasa, lai atbildīgie subjekti papildus 13. pantā noteikto klienta uzticamības pārbaudes pasākumu piemērošanai:

- a) informētu augstāko vadību, pirms tiek izmaksāti ieņēmumi no polises;
- b) veiktu pastiprinātu pārbaudi attiecībā uz visām polises turētāja darījumu attiecībām.

22. pants

Ja politiski redzamai personai vairs neuztic svarīgu publisku amatu dalībvalstī vai trešā valstī vai svarīgu publisku amatu starptautiskā organizācijā, atbildīgajiem subjektiem vismaz 12 mēnešus liek ņemt vērā risku, kādu minētā persona joprojām rada, un piemērot piemērotus, uz riska pakāpi balstītus pasākumus līdz laikam, kad tiek uzskatīts, ka minētā persona vairs nerada īpašu politiski redzamu personu risku.

23. pants

Pasākumi, kas minēti 20. un 21. pantā, attiecas arī uz ģimenes locekļiem vai personām, par kurām ir zināms, ka tās ir cieši saistītas ar politiski redzamām personām.

24. pants

Dalībvalstis aizliedz kredītiestādēm un finanšu iestādēm iesaistīties korespondējošās attiecībās ar čaulas banku vai tās turpināt. Tās prasa minētajām iestādēm veikt atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka tās neiesaistās korespondējošās attiecībās ar kredītiestādi vai finanšu iestādi, par kuru ir zināms, ka tā ļauj izmantot savus kontus čaulas bankai, vai tās neturpina.

4. IEDAĻA

Trešo personu iesaistīšana

25. pants

Dalībvalstis var atļaut atbildīgajiem subjektiem izmantot trešās personas, lai izpildītu 13. panta 1. punkta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktā noteiktās klienta uzticamības pārbaudes prasības. Tomēr galīgā atbildība par minēto prasību izpildi gulstas uz atbildīgo subjektu, kurš vēršas pie trešās personas.

26. pants

1. Šajā iedaļā “trešās personas” ir 2. pantā uzskaitītie atbildīgie subjekti, minēto atbildīgo subjektu dalīborganizācijas vai federācijas vai citas iestādes vai personas, kas atrodas kādā dalībvalstī vai trešā valstī:
 - a) kura piemēro klienta uzticamības pārbaudes prasības un informācijas uzglabāšanas prasības, kas atbilst šajā direktīvā noteiktajām prasībām; un
 - b) kurā minēto prasību atbilstība šīs direktīvas prasībām tiek uzraudzīta atbilstoši VI nodaļas 2. iedaļai.
2. Dalībvalstis aizliedz atbildīgajiem subjektiem pašauties uz trešām personām, kas veic uzņēmējdarbību augsta riska trešās valstīs. Dalībvalstis var to atbildīgo subjektu, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, filiāles un meitasuzņēmumus, kuros tiem pieder lielākā kapitāla daļa, atbrīvot no minētā aizlieguma, ja minētās filiāles un meitasuzņēmumi, kuros tiem pieder lielākā kapitāla daļa, pilnīgi atbilst grupas mēroga politikai un procedūrām saskaņā ar 45. pantu.

27. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai atbildīgie subjekti saņemtu no trešās personas, pie kuras tās vērsas, nepieciešamo informāciju par 13. panta 1. punkta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktā noteiktajām klienta uzticamības pārbaudes prasībām.
2. Dalībvalstis nodrošina, lai atbildīgie subjekti, pie kuriem vērsas klients, veiktu piemērotus pasākumus, lai nodrošinātu, ka trešā persona pēc pieprasījuma nekavējoties izsniedz atbilstīgas identifikācijas un datu pārbaudes kopijas, kā arī citus atbilstīgus dokumentus par klienta vai faktiskā īpašnieka identitāti.

28. pants

- Dalībvalstis nodrošina, lai piederības dalībvalsts kompetentā iestāde (grupas mēroga politikai un procedūrām) un uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde (filiālēm un meitasuzņēmumiem) varētu uzskatīt, ka atbildīgais subjekts ar savu grupas programmu ievēro noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 26. un 27. pantu, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:
- a) atbildīgais subjekts balstās uz informāciju, ko sniedz trešā persona, kas ir daļa no tās pašas grupas;
 - b) minētā grupa piemēro klienta uzticamības pārbaudes pasākumus, noteikumus par informācijas uzglabāšanu un programmas pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu saskaņā ar šo direktīvu vai līdzvērtīgiem noteikumiem;
 - c) šā panta b) punktā minēto prasību efektīvu īstenošanu grupas līmenī uzrauga piederības dalībvalsts vai trešās valsts kompetentā iestāde.

29. pants

Šī iedaļa neattiecas uz attiecībām ar ārpalpojumu sniedzējiem vai aģentiem, kad, pamatojoties uz līguma noteikumiem, ārpalpojumu sniedzējs vai aģents jāuzskata par daļu no atbildīgā subjekta.

III NODAĻA

INFORMĀCIJA PAR FAKTISKAJEM ĪPAŠNIEKIEM

30. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai no korporatīvām vienībām un citām juridiskām vienībām, kas inkorporētas to teritorijā, tiktu prasīts iegūt un glabāt adekvātu, pareizu un aktuālu informāciju par to faktiskajiem īpašniekiem, tostarp datus par kapitāla daļām, ko tās tur.

Dalībvalstis nodrošina, lai no minētajām vienībām tiktu prasīts – papildus informācijai par to juridisko īpašnieku – sniegt atbildīgajiem subjektiem arī informāciju par faktisko īpašnieku, kad atbildīgie subjekti veic klienta uzticamības pārbaudes pasākumus saskaņā ar II nodaļu.

2. Dalībvalstis prasa, lai kompetentās iestādes un FIU varētu laikus piekļūt šā panta 1. punktā minētajai informācijai.
 3. Dalībvalstis nodrošina, lai 1. punktā minētā informācija katrā dalībvalstī tiktu glabāta kādā centrālā reģistrā, piemēram, komercreģistrā, uzņēmumu reģistrā, kas minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/101/EK ⁽¹⁾ 3. pantā, vai publiskā reģistrā. Dalībvalstis Komisijai paziņo šo valsts mehānismu iezīmes. Minētajā datubāzē esošo informāciju par faktiskajiem īpašniekiem var iegūt saskaņā ar sistēmu attiecīgajā valstī.
 4. Dalībvalstis prasa, lai informācija, kas glabājas 3. punktā minētajā centrālajā reģistrā, būtu adekvāta, pareiza un aktuāla.
 5. Dalībvalstis nodrošina, lai informācija par faktiskajiem īpašniekiem vienmēr būtu pieejama:
 - a) kompetentajām iestādēm un FIU – bez jebkādiem ierobežojumiem;
 - b) atbildīgajiem subjektiem – saistībā ar klienta uzticamības pārbaudi saskaņā ar II nodaļu;
 - c) jebkurai personai vai organizācijai, kas var pierādīt, ka tām ir likumīgas intereses.Personām vai organizācijām, kas minētas c) apakšpunktā, ir piekļuve vismaz informācijai par faktiskā īpašnieka vārdu un uzvārdu, dzimšanas mēnesi un gadu, valstspiederību, pastāvīgās dzīvesvietas valsti, kā arī turētās kapitāla daļas veidu un apmēru.
- Šā punkta nolūkā piekļuve informācijai par faktiskajiem īpašniekiem atbilst datu aizsardzības noteikumiem, un uz to var attiecināt reģistrāciju tiešsaistē un maksas iekasēšanu. Maksa par informācijas iegūšanu nepārsniedz attiecīgās administratīvās izmaksas.
6. Šā panta 3. punktā minētais centrālais reģistrs nodrošina kompetentajām iestādēm un FIU savlaicīgu un neierobežotu piekļuvi, nebrīdinot attiecīgo vienību. Tas ļauj arī atbildīgajiem subjektiem laikus piekļūt informācijai, kad tiek veikti klienta uzticamības pārbaudes pasākumi.
 7. Dalībvalstis nodrošina, lai kompetentās iestādes un FIU spētu laikus sniegt 1. un 3. punktā minēto informāciju citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm un FIU.
 8. Dalībvalstis prasa, lai atbildīgie subjekti nolūkā izpildīt klienta uzticamības pārbaudes prasības saskaņā ar II nodaļu nepaļautos tikai uz 3. punktā minētajā centrālajā reģistrā iekļauto informāciju. Minētās prasības pilda, izmantojot uz risku balstītu pieeju.
 9. Dalībvalsts ārkārtas apstākļos, izvērtējot katru atsevišķo gadījumu, var paredzēt izņēmumus attiecībā uz 5. punkta b) un c) apakšpunktā minēto piekļuvi visai informācijai par faktiskajiem īpašniekiem vai daļai no šīs informācijas, ja šāda piekļuve faktisko īpašnieku pakļautu krāpšanas, nolaupīšanas, šantāžas, vardarbības vai iebiedēšanas riskam vai ja faktiskais īpašnieks ir nepilngadīgs bērns vai cita veida rīcībnespējīga persona. Saskaņā ar šo punktu piešķirtie izņēmumi netiek piemēroti kredītiestādēm un finanšu iestādēm, kā arī atbildīgajiem subjektiem, kas minēti 2. panta 1. punkta 3) apakšpunkta b) punktā un kas ir valsts ierēdņi.
 10. Līdz 2019. gada 26. jūnijam Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu, kurā ir izvērtēti nosacījumi un tehniskās specifikācijas un procedūras, lai nodrošinātu 3. punktā minēto centrālo reģistru drošu un efektīvu savstarpējo savienojamību ar Eiropas centrālās platformas starpniecību, kura ir izveidota ar Direktīvas 2009/101/EK 4.a panta 1. punktu. Vajadzības gadījumā minētajam ziņojumam pievieno tiesību akta priekšlikumu.

31. pants

1. Dalībvalstis prasa, lai pilnvarotās personas, kas pilnvarotas ar tiešu trastu, ko pārvalda saskaņā ar to tiesību aktiem, iegūtu un uzturētu adekvātu, pareizu un atjauninātu informāciju par faktiskajiem īpašniekiem attiecībā uz trastu. Minētā informācija ietver:
 - a) trasta dibinātāja identitāti;
 - b) pilnvarotās(-o) personas(-u) identitāti;
 - c) trasta pārraudzītāja (ja tāds ir) identitāti;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/101/EK (2009. gada 16. septembris) par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko dalībvalstis prasa no sabiedrībām Līguma 48. panta otrās daļas nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses (OV L 258, 1.10.2009., 11. lpp.).

- d) labuma guvēju vai labuma guvēju kategorijas identitāti; un
- e) visu citu fizisko personu identitāti, kuras īsteno efektīvu kontroli pār trastu.
2. Dalībvalstis nodrošina, lai pilnvarotās personas atklātu savu statusu un atbildīgajiem subjektiem savlaicīgi sniegtu 1. punktā minēto informāciju, ja tās kā pilnvarotās personas veido darījumu attiecības vai veic gadījuma rakstura darījumu, kas pārsniedz 11. panta b), c) un d) punktā noteiktos limitus.
3. Dalībvalstis prasa, lai kompetentās iestādes un *FIU* varētu laikus piekļūt šā panta 1. punktā minētajai informācijai.
4. Dalībvalstis prasa, lai 1. punktā minētā informācija tiktu glabāta centrālajā reģistrā, ja trasta darbības rezultātā rodas nodokļu sekas. Centrālais reģistrs nodrošina kompetentajām iestādēm un *FIU* savlaicīgu un neierobežotu piekļuvi, nebrīdinot attiecīgā trasta puses. Tas var laikus dot piekļuvi arī atbildīgajiem subjektiem saistībā ar klienta uzticamības pārbaudi saskaņā ar II nodaļu. Dalībvalstis Komisijai paziņo minēto valsts mehānismu iezīmes.
5. Dalībvalstis prasa, lai informācija, kas glabājas 4. punktā minētajā centrālajā reģistrā, būtu adekvāta, pareiza un atjaunināta.
6. Dalībvalstis nodrošina, lai atbildīgie subjekti nolūkā izpildīt klienta uzticamības pārbaudes prasības kā noteikts II nodaļā nepaļautos tikai uz 4. punktā minētajā centrālajā reģistrā iekļauto informāciju. Minētās prasības izpilda, izmantojot uz risku balstītu pieeju.
7. Dalībvalstis nodrošina, lai kompetentās iestādes un *FIU* varētu laikus sniegt 1. un 4. punktā minēto informāciju citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm un *FIU*.
8. Dalībvalstis nodrošina, lai šajā pantā paredzētos pasākumus piemērotu cita veida juridiskiem veidojumiem, kuru struktūra vai funkcijas ir līdzīgas trastiem.
9. Līdz 2019. gada 26. jūnijam Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu, kurā ir izvērtēti nosacījumi un tehniskās specifikācijas un procedūras, lai nodrošinātu centrālo reģistru drošu un efektīvu savstarpējo savienojamību. Vajadzības gadījumā minētajam ziņojumam pievieno tiesību akta priekšlikumu.

IV NODAĻA

ZIŅOŠANAS PIENĀKUMI

1. IEDAĻA

Vispārīgi noteikumi

32. pants

1. Katra dalībvalsts izveido *FIU*, lai efektīvi novērstu, atklātu un apkarotu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu.
2. Dalībvalstis Komisijai rakstveidā paziņo attiecīgo *FIU* nosaukumu un adresi.
3. Katra *FIU* ir funkcionāli neatkarīga un autonoma, kas nozīmē, ka *FIU* ir pilnvaras un spējas veikt savas funkcijas brīvi, tostarp spēj pieņemt patstāvīgus lēmumus analizēt, pieprasīt un izplatīt konkrētu informāciju. *FIU* kā centrālā valsts vienība atbild par ziņojumu par aizdomīgiem darījumiem un citas informācijas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, saistītiem predikatīviem nodarījumiem vai teroristu finansēšanu saņemšanu un analīzi. *FIU* ir atbildīga par analīzes rezultātu un jebkuras atbilstīgas papildinformācijas nosūtīšanu kompetentajām iestādēm, ja ir pamats aizdomām par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, saistītiem predikatīviem nodarījumiem vai teroristu finansēšanu. Tā spēj iegūt papildinformāciju no atbildīgajiem subjektiem.

Dalībvalstis savām *FIU* piešķir pietiekamus finanšu līdzekļus, cilvēkresursus un tehniskos līdzekļus, lai tās varētu pildīt savus uzdevumus.

4. Dalībvalstis nodrošina, lai to *FIU* savlaicīgi ir tieša vai netieša piekļuve finanšu, administratīvai un tiesībsardzības informācijai, kas tām vajadzīgas savu uzdevumu pienācīgai izpildei. *FIU* spēj atbildēt uz savas attiecīgās dalībvalsts kompetento iestāžu pieprasījumiem pēc informācijas, ja tos motivē bažas par predikatīviem nodarījumiem saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai bažas saistībā ar teroristu finansēšanu. Lēmums par analīzes veikšanu vai informācijas izplatīšanu paliek *FIU* ziņā.

5. Ja ir objektīvi iemesli uzskatīt, ka šādas informācijas sniegšana negatīvi ietekmētu notiekošo izmeklēšanu vai analīzi vai, ārkārtas apstākļos, ja informācijas izpaušana būtu acīmredzami nesamērīga ar fiziskas vai juridiskas personas likumīgām interesēm, vai neatbilstīga nolūkam, kādā tā ir pieprasīta, *FIU* nav pienākuma izpildīt informācijas pieprasījumu.

6. Dalībvalstis prasa, lai kompetentās iestādes informētu *FIU* par saskaņā ar šo pantu sniegtās informācijas izmantojumu, un par uz minētās informācijas pamata veiktās izmeklēšanas vai pārbaužu rezultātiem.

7. Dalībvalstis nodrošina, lai *FIU* būtu pilnvaras steidzami veikt tiešu vai netiešu darbību, ja ir aizdomas, ka darījums ir saistīts ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu, apturot vai atsaucot piekrišanu notiekošam darījumam, lai analizētu darījumu, apstiprinātu aizdomas un izplatītu analīzes rezultātus kompetentajām iestādēm. *FIU* ir pilnvaras veikt šādu tiešu vai netiešu darbību pēc citas dalībvalsts *FIU* pieprasījuma uz laikposmiem un saskaņā ar nosacījumiem, kas noteikti pieprasījuma saņēmējas *FIU* valsts tiesību aktos.

8. *FIU* analīzes funkcija ietver:

- a) operatīvo analīzi, kas vērsta uz atsevišķiem gadījumiem un konkrētiem mērķiem vai uz atbilstīgi atlasītu informāciju, atkarībā no saņemtās izpaustās informācijas veida un apjoma un paredzētā informācijas izmantojuma pēc izplatīšanas; un
- b) stratēģisku analīzi, kas pēta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas tendences un veidus.

33. pants

1. Dalībvalstis prasa, lai atbildīgie subjekti un, attiecīgos gadījumos, to direktori un darbinieki pilnībā sadarbotos, nekavējoties:

- a) pēc pašu iniciatīvas informējot *FIU*, tostarp iesniedzot ziņojumu, ja atbildīgais subjekts zina vai tam ir aizdomas vai pamatots iemesls uzskatīt, ka līdzekļi, neatkarīgi no iesaistītās summas, ir iegūti noziedzīgas darbības rezultātā vai ir saistīti ar teroristu finansēšanu, un šādos gadījumos nekavējoties atbildot uz *FIU* papildu informācijas pieprasījumiem; un
- b) tieši vai netieši sniedzot visu nepieciešamo informāciju *FIU* pēc tās pieprasījuma saskaņā ar procedūrām, kas noteiktas piemērojamos tiesību aktos.

Tiek ziņots par visiem aizdomīgiem darījumiem, tostarp par darījumu mēģinājumiem.

2. Saskaņā ar 8. panta 4. punkta a) apakšpunktu iecelta persona informāciju, kas minēta šā panta 1. punktā, nosūta *FIU* tajā dalībvalstī, kuras teritorijā veic uzņēmējdarbību atbildīgais subjekts, kas nosūta informāciju.

34. pants

1. Atkāpjoties no 33. panta 1. punkta, attiecībā uz atbildīgajiem subjektiem, kas minēti 2. panta 1. punkta 3) apakšpunkta a), b) un d) punktā, dalībvalstis var izraudzīties piemērotu attiecīgās profesijas pašregulējuma struktūru kā iestādi, kura saņem 33. panta 1. punktā minēto informāciju.

Neskarot 2. punktu, izraudzītā pašregulējuma struktūra šī punkta pirmajā daļā minētajos gadījumos informāciju nekavējoties un nefiltrējot nodod *FIU*.

2. Dalībvalstis nepiemēro notāriem, citiem neatkarīgajiem juridisko profesiju pārstāvjiem, revidentiem, ārštata grāmatvežiem un nodokļu konsultantiem pienākumus, kas izklāstīti 33. panta 1. punktā, ar stingru noteikumu, ka šāds atbrīvojums attiecas vienīgi uz informāciju, kuru viņi saņem vai iegūst par kādu no saviem klientiem, kad nosaka sava klienta juridisko stāvokli vai veic savu uzdevumu, minēto klientu aizstāvot vai pārstāvot tiesvedībā, vai attiecībā uz to, tostarp sniedz konsultācijas par šādu procedūru uzsākšanu vai izvairīšanos no tām, neatkarīgi no tā, vai šī informācija ir iegūta vai saņemta pirms šādām procedūrām, to laikā vai pēc tam.

35. pants

1. Dalībvalstis pieprasa, lai atbildīgie subjekti atturētos no tādu darījumu veikšanas, par kuriem ir informācija vai pastāv aizdomas, ka tie ir saistīti ar noziedzīgas darbības rezultātā gūtiem ieņēmumiem vai teroristu finansēšanu, kamēr tie nav pabeiguši nepieciešamo darbību saskaņā ar 33. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu un izpildījuši visas citas konkrētas kompetento iestāžu sniegtas norādes saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem.

2. Ja nav iespējams atturēties no 1. punktā minēto darījumu veikšanas vai ja pastāv iespēja, ka tas traucēs centienus saukt pie atbildības aizdomās turamo darbību labuma guvējus, attiecīgie atbildīgie subjekti tūlīt pēc tam informē FIU.

36. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai 48. pantā minētās kompetentās iestādes nekavējoties informētu FIU, ja, veicot atbildīgo subjektu pārbaudes vai jebkādā citā veidā, tās atklāj faktus, kas varētu būt saistīti ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai uzraudzības iestādes, kuras, pamatojoties uz normatīvajiem aktiem, ir pilnvarotas uzraudzīt fondu biržu, valūtas un atvasināto finanšu instrumentu tirgus, informētu FIU, ja tās atklāj faktus, kas varētu būt saistīti ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu.

37. pants

Tas, ka atbildīgais subjekts vai šāda atbildīgā subjekta darbinieks vai direktors godprātīgi izpauž informāciju saskaņā ar šīs direktīvas 33. un 34. pantu, nav uzskatāms par līgumā vai kādā normatīvā vai administratīvā aktā noteiktu ierobežojumu neievērošanu attiecībā uz informācijas izpaušanu un nerada nekāda veida atbildību atbildīgajam subjektam vai tā direktoriem vai darbiniekiem pat tādos gadījumos, kad viņi precīzi neapjauta informācijas pamatā esošo noziedzīgo darbību, un neatkarīgi no tā, vai pretlikumīgā darbība faktiski notika.

38. pants

Dalībvalstis nodrošina, lai personas, tostarp atbildīgo subjektu darbinieki un pārstāvji, kas iekšēji vai FIU ziņo par aizdomām attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu, tiktu pienācīgi aizsargāti no draudiem vai naidīgām darbībām, un jo īpaši no negatīvām vai diskriminējošām darbībām darba attiecībās.

2. IEDAĻA

Izpaušanas aizliegums

39. pants

1. Atbildīgie subjekti un to direktori un darbinieki neizpauž attiecīgajam klientam vai citām trešām personām to, ka informācija tiek, tiks vai ir tikusi nosūtīta saskaņā ar 33. vai 34. pantu vai tiek veikta vai var tikt veikta analīze saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu.

2. Aizliegums, kas noteikts 1. punktā, neattiecas uz informācijas izpaušanu kompetentajām iestādēm, tostarp pašregulējuma struktūrām, vai informācijas izpaušanu tiesībaizsardzības nolūkā.

3. Aizliegums, kas noteikts 1. punktā, neliedz izpaust informāciju starp kredītiestādēm un finanšu iestādēm vai starp minētajām iestādēm un to filiālēm un meitasuzņēmumiem, kuros tiem pieder lielākā kapitāla daļa un kuri atrodas trešās valstīs, ar noteikumu, ka minētās filiāles un meitasuzņēmumi, kuros tiem pieder lielākā kapitāla daļa, pilnībā ievēro grupas mēroga politiku un procedūras, tostarp grupā noteiktās informācijas apmaiņas procedūras saskaņā ar 45. pantu un ka minētā grupas mēroga politika un procedūras atbilst šajā direktīvā noteiktajām prasībām.

4. Aizliegums, kas noteikts 1. punktā, neliedz izpaust informāciju starp 2. panta 1. punkta 3. apakšpunkta a) un b) punktā minētajiem atbildīgajiem subjektiem vai subjektiem trešās valstīs, kurās ir noteiktas šai direktīvai līdzvērtīgas prasības, ja tie savus profesionālos pienākumus veic neatkarīgi no tā, vai viņi ir vai nav tās darbinieki, piederot pie tās pašas juridiskās personas vai arī darbojoties plašākā struktūrā, pie kuras pieder minētā persona un kurai ir kopīgs īpašums, kopīga vadība vai kopīga atbilstības kontrole.

5. Attiecībā uz 2. panta 1. punkta 1) apakšpunktā, 2) apakšpunktā un 3) apakšpunkta a) un b) punktā minētajiem atbildīgajiem subjektiem gadījumos, kas skar vienus un tos pašus klientus un darījumus, kuros piedalās divi vai vairāki atbildīgie subjekti, aizliegums, kas minēts šā panta 1. punktā, neliedz izpaust informāciju starp attiecīgajiem atbildīgajiem subjektiem, ar noteikumu, ka tie ir no kādas dalībvalsts vai subjekti kādā trešā valstī, kurā ir noteiktas šai direktīvai līdzvērtīgas prasības, un ka tie pieder pie vienas un tās pašas profesionālās kategorijas un uz tiem attiecas pienākumi attiecībā uz dienesta noslēpumu un personas datu aizsardzību.

6. Ja 2. panta 1. punkta 3. apakšpunkta a) un b) punktā minētie atbildīgie subjekti cenšas klientu atturēt no pretlikumīgas darbības, tas nav uzskatāms par informācijas izpaušanu šā panta 1. punkta nozīmē.

V NODAĻA

DATU AIZSARDZĪBA, INFORMĀCIJAS UZGLABĀŠANA UN STATISTIKAS DATI

40. pants

1. Lai FIU vai citas kompetentās iestādes varētu novērst, atklāt un izmeklēt iespējamus nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas gadījumus, dalībvalstis pieprasa atbildīgajiem subjektiem saskaņā ar valsts tiesību aktiem uzglabāt šādus dokumentus un informāciju:

- a) klienta uzticamības pārbaudes gadījumā – to dokumentu un informācijas kopiju, kuri ir vajadzīgi, lai izpildītu II nodaļā noteiktās klienta uzticamības pārbaudes prasības, – piecus gadus pēc tam, kad ir beigušās darījumu attiecības ar to klientu vai kad tika veikts gadījuma rakstura darījums;
- b) darījumus apstiprinošos pierādījumus un darījumu informāciju, kuri aptver dokumentu oriģinālus vai kopijas, kas saskaņā ar piemērojamajiem valsts tiesību aktiem ir pieņemami tiesvedībā un kas ir vajadzīgi darījumu identifikācijai, par laikposmu, kas ir pieci gadi pēc tam, kad ir beigušās darījumu attiecības ar to klientu vai kad tika veikts gadījuma rakstura darījums.

Pēc pirmajā daļā minēto uzglabāšanas laikposmu beigām dalībvalstis nodrošina, lai atbildīgie subjekti dzēstu personas datus, ja vien nav citādi paredzēts valsts tiesību aktos, ar kuriem nosaka apstākļus, kādos atbildīgie subjekti var uzglabāt vai uzglabāt datus arī turpmāk. Dalībvalstis var atļaut vai pieprasīt turpmāku uzglabāšanu pēc tam, kad tās ir rūpīgi izvērtējušas šādas turpmākas uzglabāšanas nepieciešamību un samērīgumu un uzskata, ka tās vajadzība ir pamatota, lai novērstu, atklātu un izmeklētu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu. Minētais turpmākas uzglabāšanas laikposms nepārsniedz papildus piecus gadus.

2. Gadījumā, ja 2015. gada 25. jūnijā kādā dalībvalstī notiek juridiskas procedūras attiecībā uz aizdomu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu novēršanu, atklāšanu, izmeklēšanu vai kriminālvajāšanas sākšanu un atbildīgajam subjektam ir informācija vai dokumenti, kas saistīti ar šādām notiekošām procedūrām, atbildīgais subjekts minēto informāciju vai minētos dokumentus saskaņā ar valsts tiesību aktiem var uzglabāt piecus gadus, sākot no 2015. gada 25. jūnija. Dalībvalstis, neskarot valsts krimināltiesību normas par pierādījumiem, kuras piemēro notiekošās kriminālizmeklēšanās un juridiskās procedūrās, var atļaut vai pieprasīt šādas informācijas vai dokumentu uzglabāšanu vēl uz pieciem gadiem, ja ir apstiprinājies, ka šāda turpmāka uzglabāšana ir nepieciešama un samērīga, lai novērstu, atklātu, izmeklētu vai sāktu kriminālvajāšanu saistībā ar aizdomām par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu.

41. pants

1. Personas datu apstrādei saskaņā ar šo direktīvu piemēro Direktīvu 95/46/EK, kā tā transponēta valsts tiesību aktos. Personas datu apstrādei, ko saskaņā ar šo direktīvu veic Komisija vai EUI, piemēro Regulu (EK) Nr. 45/2001.

2. Atbildīgie subjekti apstrādā personas datus, pamatojoties uz šo direktīvu, vienīgi nolūkā novērst nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, kā minēts 1. pantā, un tos tālāk neapstrādā veidā, kas neatbilst minētajiem mērķiem. Personas datu apstrāde, pamatojoties uz šo direktīvu, jebkādiem citiem mērķiem, piemēram, komerciāliem mērķiem, ir aizliegta.

3. Atbildīgie subjekti jauniem klientiem pirms darījumu attiecību nodibināšanas vai gadījuma darījuma veikšanas sniedz informāciju, kas prasīta, ievērojot Direktīvas 95/46/EK 10. pantu. Minētā informācija jo īpaši ietver vispārēju paziņojumu par atbildīgo subjektu juridiskajiem pienākumiem saskaņā ar šo direktīvu apstrādāt personas datus nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas nolūkos, kā minēts šīs direktīvas 1. pantā.

4. Piemērojot 39. panta 1. punktā noteikto izpaušanas aizliegumu, dalībvalstis pieņem normatīvus pasākumus, ar kuriem pilnībā vai daļēji tiek ierobežotas datu subjekta tiesības piekļūt saviem datiem, ciktāl šāds daļējs vai pilnīgs ierobežojums ir pasākums, kas demokrātiskā sabiedrībā ir vajadzīgs un samērīgs, pienācīgi ņemot vērā attiecīgās personas likumīgās intereses:

- a) lai atbildīgais subjekts vai valsts kompetentā iestāde varētu labi pildīt savus uzdevumus šīs direktīvas nolūkiem; vai
- b) lai izvairītos no tādu oficiālu vai tiesisku pārbaužu, izvērtējumu, izmeklēšanu vai procedūru kavēšanas šīs direktīvas nolūkā un lai nodrošinātu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas neapdraudētu novēršanu, izmeklēšanu un atklāšanu.

42. pants

Dalībvalstis pieprasa, lai to atbildīgajiem subjektiem būtu sistēmas, kas tiem ļautu izsmeltoši un ātri atbildēt uz to *FIU* vai citu iestāžu pieprasījumiem saskaņā ar viņu valsts tiesību aktiem sniegt informāciju par to, vai tiem ir vai piecu gadu laikā pirms minētā pieprasījuma ir bijušas darījumu attiecības ar konkrētām personām, kā arī par minēto attiecību būtību, izmantojot drošus kanālus un nodrošinot pieprasījumu pilnīgu konfidencialitāti.

43. pants

Tiek uzskatīts, ka datu apstrāde, pamatojoties uz šo direktīvu, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas nolūkos, kā minēts 1. pantā, notiek sabiedrības interesēs saskaņā ar Direktīvu 95/46/EK.

44. pants

1. Riska izvērtējumu sagatavošanas veicināšanai saskaņā ar 7. pantu dalībvalstis nodrošina, lai tās būtu spējīgas pārskatīt savu sistēmu efektivitāti nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas apkarošanā, šim nolūkam izveidojot visaptverošu statistiku par šādu sistēmu efektivitāti.

2. Šā panta 1. punktā minētajā statistikā ir ietverti:

- a) dati, ar kuriem tiek novērtēts, cik plašas un svarīgas ir dažādās nozares, kas ir šīs direktīvas darbības jomā, tostarp vienību un personu skaits katrā nozarē un katras nozares ekonomiskā nozīme;
- b) dati, ar kuriem tiek novērtēti ziņošanas, izmeklēšanas un tiesvedības posmi valsts režīmā, ar ko novērš nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, tostarp aizdomīgo darījumu skaits, par kuriem ziņots *FIU*, pēc minētajiem ziņojumiem veiktie pasākumi un gada laikā izmeklēto gadījumu skaits un to personu skaits, pret kurām veikta kriminālvajāšana, par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas noziegumiem notiesāto personu skaits, predikatīvo noziedzīgo nodarījumu veidi – ja šāda informācija ir pieejama – un iesaldētā, aizturētā vai konfiscētā īpašuma vērtība, kas izteikta euro;
- c) ja pieejami, – dati, kas uzrāda tādu ziņojumu skaitu un procentuālo īpatsvaru, uz kuru pamata ir sākta izmeklēšana, kopā ar atbildīgajiem subjektiem iesniegtu gada ziņojumu, kur ir sīki precizēta iesniegto ziņojumu lietderība un pasākumi, kas ir veikti pēc ziņojumiem;
- d) dati par tādu pārrobežu informācijas pieprasījumu skaitu, kurus *FIU* ir attiecīgi iesniegusi, saņēmusi, atteikusi un daļēji vai pilnībā atbildējusi.

3. Dalībvalstis nodrošina, lai tiktu publicēts to statistikas konsolidēts pārskats.

4. Dalībvalstis nosūta Komisijai 2. punktā minēto statistiku.

VI NODAĻA

POLITIKA, PROCEDŪRAS UN UZRAUDZĪBA

1. IEDAĻA

Iekšējās procedūras, apmācība un atgriezeniskā saite

45. pants

1. Dalībvalstis prasa, lai atbildīgie subjekti, kas ir kādas grupas sastāvā, īstenotu grupas mēroga politiku un procedūras, tostarp datu aizsardzības politiku un grupā noteikto informācijas apmaiņas politiku un procedūras nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apkarošanas nolūkos. Minēto politiku un procedūras dalībvalstīs un trešās valstīs efektīvi īsteno filiāļu un to meitasuzņēmumu līmenī, kuros tiem pieder lielākā kapitāla daļa.

2. Dalībvalstis prasa, lai atbildīgie subjekti, kuri vada uzņēmumus citā dalībvalstī, nodrošinātu, ka minētie uzņēmumi ievērotu minētās citas dalībvalsts noteikumus, ar ko transponē šo direktīvu.

3. Dalībvalstis nodrošina, lai tad, ja atbildīgajiem subjektiem ir filiāles vai meitasuzņēmumi, kuros tiem pieder lielākā kapitāla daļa, trešās valstīs, kur minimālās prasības attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanu nav tik stingras kā attiecīgajā dalībvalstī, šo subjektu trešā valstī izvietotās filiāles un meitasuzņēmumi, kuros tiem pieder lielākā kapitāla daļa, īstenotu attiecīgās dalībvalsts prasības, tostarp attiecībā uz datu aizsardzību, tiktāl, ciktāl to atļauj trešās valsts tiesību akti.

4. Dalībvalstis un *EUI* informē cita citu par gadījumiem, kad trešās valsts tiesību akti neļauj īstenot 1. punktā paredzēto politiku un procedūras. Šādos gadījumos, lai panāktu risinājumu, var rīkoties saskaņoti.

5. Dalībvalstis prasa, lai gadījumos, kad trešās valsts tiesību akti neļauj īstenot 1. punktā minēto politiku un procedūras, atbildīgie subjekti nodrošinātu, ka filiāles un meitasuzņēmumi, kuros tiem pieder lielākā kapitāla daļa, minētajā trešā valstī veic papildu pasākumus, lai efektīvi ierobežotu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas risku, un informētu savas piederības dalībvalsts kompetentās iestādes. Ja papildu pasākumi nav pietiekami, piederības dalībvalsts kompetentās iestādes veic papildu uzraudzības pasākumus, tostarp prasot grupai neveikt vai izbeigt darījumu attiecības un neveikt darījumus un, vajadzības gadījumā, prasot grupai izbeigt savas darbības trešā valstī.

6. *EUI* izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, norādot 5. punktā minēto papildu pasākumu veidu un minimuma darbības, kas jāveic kredītiestādēm un finanšu iestādēm, ja trešās valsts tiesību akti neļauj īstenot pasākumus, kas prasīti 1. un 3. punktā.

EUI iesniedz Komisijai pirmajā daļā minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu līdz 2016. gada 26. decembrim.

7. Komisijai ir deleģētas pilnvaras pieņemt šā panta 6. punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar 10. līdz 14. pantu Regulās (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010.

8. Dalībvalstis nodrošina, lai informācijas apmaiņa grupas iekšienē ir atļauta. Informāciju, kas ziņota *FIU*, par aizdomām, ka līdzekļi ir noziedzīgas darbības rezultātā iegūti ieņēmumi vai saistīti ar teroristu finansēšanu, izplata grupas iekšienē, izņemot gadījumus, kad *FIU* norādījusi citādi.

9. Dalībvalstis var prasīt elektroniskās naudas emitentiem, kas definēti Direktīvas 2009/110/EK 2. panta 3) punktā, un maksājumu pakalpojuma sniedzējiem, kas definēti Direktīvas 2007/64/EK 4. panta 9) punktā un kas veic uzņēmējdarbību to teritorijā kādā no veidiem, kas nav filiāle, un kuru galvenais birojs atrodas citā dalībvalstī, iecelt centrālo kontaktpunktu to teritorijā, lai iecelējiestādes vārdā nodrošinātu atbilstību nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas noteikumiem un lai atvieglotu uzraudzību, ko veic kompetentās iestādes, tostarp pēc pieprasījuma sniedzot kompetentajām iestādēm dokumentus un informāciju.

10. EUI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu ar kritērijiem, lai noteiktu apstākļus, kādos ir piemēroti saskaņā ar 9. punktu iecelt centrālo kontaktpunktu, un to, kādām vajadzētu būt centrālo kontaktpunktu funkcijām.

EUI iesniedz Komisijai pirmajā daļā minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu līdz 2017. gada 26. jūnijam.

11. Komisijai ir deleģētas pilnvaras pieņemt šā panta 10. punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar 10. līdz 14. pantu Regulās (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010.

46. pants

1. Dalībvalstis prasa, lai atbildīgie subjekti veiktu pasākumus, kas ir samērīgi ar to risku, būtību un apmēru, tā lai to darbinieki būtu informēti par noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, tostarp attiecīgajām datu aizsardzības prasībām.

Minētie pasākumi ietver to darbinieku piedalīšanos īpašās pastāvīgās mācību programmās, lai palīdzētu viņiem atpazīt iespējamās ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu saistītas darbības un dotu viņiem norādījumus, kā rīkoties šādos gadījumos.

Ja fiziska persona, kas pieder pie kādas no 2. panta 1) punkta 3) apakšpunktā uzskaitītajām kategorijām, veic profesionālo darbību kā kādas juridiskas personas darbinieks, šīs iedaļas pienākumi ir piemērojami minētajai juridiskajai personai, nevis fiziskajai personai.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai atbildīgajiem subjektiem būtu piekļuve atjauninātai informācijai par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizētāju un terorisma finansētāju praksē izmantotajiem paņēmieniem un par pazīmēm, pēc kurām ir iespējams atpazīt aizdomīgus darījumus.

3. Dalībvalstis nodrošina, lai, kad tas ir iespējams, atbildīgajiem subjektiem tiktu sniegta savlaicīga informācija par to, cik efektīvi ir bijuši ziņojumi par aizdomīgiem darījumiem saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu un kādi pasākumi pēc tam ir veikti.

4. Dalībvalstis prasa, lai attiecīgā gadījumā atbildīgie subjekti noteiktu valdes locekli, kas būtu atbildīgs par to normatīvo un administratīvo noteikumu īstenošanu, kuri ir vajadzīgi šīs direktīvas ievērošanai.

2. IEDAĻA

Uzraudzība

47. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai valūtas maiņas un čeku iekasēšanas punktus, trasta vai sabiedrības pakalpojumu sniedzējus licencētu vai reģistrētu un lai azartspēļu pakalpojumu sniedzējus regulētu.

2. Dalībvalstis prasa, lai kompetentās iestādes nodrošinātu, ka personas, kuras ieņem vadošus amatus 1. punktā minētajās vienībās vai kuras ir šādu vienību faktiskie īpašnieki, ir atbilstīgas un piemērotas personas.

3. Attiecībā uz 2. panta 1) punkta 3) apakšpunkta a), b), d) punktā minētajiem atbildīgajiem subjektiem dalībvalstis nodrošina, lai kompetentās iestādes veiktu nepieciešamos pasākumus, ar ko netiek pieļauts, ka noziedznieki, kas sodīti par nodarījumiem attiecīgajās jomās, vai to līdzdalībnieki ieņem vadošus amatus minētajos atbildīgajos subjektos vai ir to faktiskie īpašnieki.

48. pants

1. Dalībvalstis prasa, lai kompetentās iestādes efektīvi pārraudzītu šīs direktīvas ievērošanu un veic vajadzīgos pasākumus tās nodrošināšanai.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai kompetentajām iestādēm būtu piemērotas pilnvaras, tostarp pilnvaras pieprasīt jebkuru informāciju, kas saistīta ar atbilstības pārraudzību, un veikt pārbaudes, un lai tām būtu pienācīgi finanšu, cilvēku un tehniskie resursi savu pienākumu veikšanai. Dalībvalstis nodrošina, lai minēto iestāžu darbinieki ievērotu augstus profesionālos standartus, tostarp konfidencialitātes un datu aizsardzības standartus, būtu ļoti godīgi un ar vajadzīgajām prasmēm.

3. Attiecībā uz kredītiestādēm, finanšu iestādēm un azartspēļu pakalpojumu sniedzējiem kompetentajām iestādēm ir pastiprinātas uzraudzības pilnvaras.
4. Dalībvalstis nodrošina, lai kompetentās iestādes dalībvalstī, kurā atbildīgais subjekts vada uzņēmumus, uzraudzītu, ka minētie uzņēmumi ievēro minētās dalībvalsts noteikumus, ar ko transponē šo direktīvu. Attiecībā uz uzņēmumiem, kas minēti 45. panta 9. punktā, šāda uzraudzība var ietvert atbilstīgus un samērīgus pasākumus, lai novērstu nopietnus pārkāpumus, kuriem nekavējoties ir jāpieņemo tiesiskās aizsardzības līdzekļi. Minētie pasākumi ir pagaidu, un tos izbeidz, kad konstatētie pārkāpumi ir novērsti, tostarp ar atbildīgā subjekta piederības dalībvalsts kompetento iestāžu palīdzību vai sadarbībā ar tām saskaņā ar 45. panta 2. punktu.
5. Dalībvalstis nodrošina, lai kompetentās iestādes dalībvalstī, kurā atbildīgais subjekts vada uzņēmumus, sadarbotos ar kompetentajām iestādēm dalībvalstī, kurā atbildīgajam subjektam ir galvenais birojs, lai nodrošinātu šīs direktīvas prasību efektīvu uzraudzību.
6. Dalībvalstis nodrošina, lai, piemērojot uz risku balstītas uzraudzības pieeju, kompetentajām iestādēm:
- būtu skaidra izpratne par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku to dalībvalstī;
 - būtu piekļuve uz vietas un attālināta piekļuve visai attiecīgajai informācijai par konkrētiem iekšzemes un starptautiskiem riskiem saistībā ar atbildīgā subjekta klientiem, produktiem un pakalpojumiem; un
 - klātienē un neklātienē uzraudzības biežumam un intensitātei par pamatu kalpotu atbildīgo subjektu riska profils un minētajā dalībvalstī pastāvošais nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risks.
7. Atbildīgo subjektu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riska profila izvērtējumu, ietverot neatbilstības riskus, pārskata gan regulāri, gan tad, kad to pārvaldē un darbībās notiek būtiski notikumi vai izmaiņas.
8. Dalībvalstis nodrošina, lai kompetentās iestādes ņemtu vērā atbildīgajam subjektam doto rīcības brīvības pakāpi un attiecīgi pārskatītu riska izvērtējumus, kas ir šīs rīcības brīvības pamatā, un tā iekšējās politikas, kontroles un procedūru piemērotību un īstenošanu.
9. Attiecībā uz 2. panta 1) punkta 3) apakšpunkta a), b) un d) punktā minētajiem atbildīgajiem subjektiem dalībvalstis var atļaut pašregulējuma struktūrām veikt šā panta 1. punktā minētos uzdevumus ar noteikumu, ka minētās pašregulējuma struktūras atbilst šā panta 2. punktam.
10. Saskaņā ar 16. pantu Regulās (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 EUI līdz 2017. gada 26. jūnijam izdod kompetentajām iestādēm adresētas pamatnostādnes par uz risku balstītas uzraudzības pieejas iezīmē un par pasākumiem, kas jāveic, īstenojot uz risku balstītu uzraudzību. Īpaši jāņem vērā darījumdarbības būtība un apjoms, un, ja tas ir vajadzīgs un samērīgi, ir jānosaka īpaši pasākumi.

3. IEDAĻA

Sadarbība

I apakšiedaļa

Valsts līmeņa sadarbība

49. pants

Dalībvalstis nodrošina, lai politikas veidotājiem, FIU, uzraudzītājiem un citām kompetentajām iestādēm, kas iesaistītas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanā un teroristu finansēšanas apkarošanā, būtu efektīvi mehānismi, tā lai tās iekšzemē varētu sadarboties un koordinēt politikas un pasākumu izstrādi un īstenošanu nolūkā apkarot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, tostarp, izpildīt savu pienākumu saskaņā ar 7. pantu.

II apakšiedaļa

Sadarbība ar EUI

50. pants

Kompetentās iestādes sniedz EUI visu informāciju, kas nepieciešama, lai tām ļautu veikt savus pienākumus saskaņā ar šo direktīvu.

III apakšiedaļa

Sadarbība starp FIU un ar Komisiju

51. pants

Komisija var sniegt tādu atbalstu, kāds var būt nepieciešams, lai atvieglotu koordinēšanu, tostarp informācijas apmaiņu starp FIU Savienības teritorijā. Tā var regulāri sasaukt ES FIU platformu sanāksmes, kurās piedalās dalībvalstu FIU pārstāvji, lai sekmētu sadarbību starp FIU, apmainītos viedokļiem un sniegtu padomus īstenošanas jautājumos, kas ir svarīgi FIU un ziņošanas iestādēm, kā arī tādās sadarbības jautājumos kā efektīva FIU sadarbība, tādu aizdomīgu darījumu identifikācija, kuriem ir pārrobežu dimensija, ziņošanas formātu standartizācija, izmantojot *FIU.net* vai tā pēctecīgo tīklu, kopīga pārrobežu gadījumu analīze un tādu tendenču un faktoru identifikācija, kuri ir būtiski, lai novērtētu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku valsts un pārvalstiskā līmenī.

52. pants

Dalībvalstis nodrošina, lai FIU pēc iespējas vairāk savstarpēji sadarbotos, neatkarīgi no to organizatoriskā statusa.

53. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai FIU spontāni vai pēc pieprasījuma veiktu jebkuras informācijas apmaiņu, kas var būt būtiska informācijas apstrādei vai analīzei, ko veic FIU attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu un tajā iesaistītajām fiziskajām vai juridiskajām personām, pat ja informācijas apmaiņas laikā nav identificēts to predikatīvo nodarījumu, kas varētu būt iesaistīti, veids.

Pieprasījumā iekļauj attiecīgos faktus, pamatinformāciju, pieprasījuma iemeslus un to, kā meklētā informācija tiks izmantota. Ja FIU par to vienojas savā starpā, var piemērot dažādus informācijas apmaiņas mehānismus, it īpaši attiecībā uz apmaiņu, izmantojot *FIU.net* vai tā pēctecīgo tīklu.

Ja FIU saskaņā ar 33. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu saņem ziņojumu, kas attiecas uz citu dalībvalsti, tā šo ziņojumu nekavējoties pārsūta minētās dalībvalsts FIU.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai no FIU, kurai tiek iesniegts pieprasījums, tiktu prasīts izmantot visu tās rīcībā esošo pilnvaru klāstu, ko tā parasti izmantotu iekšzemē, lai saņemtu un analizētu informāciju, kad tā atbild uz 1. punktā minēto informācijas pieprasījumu, ko iesniegusi cita FIU. FIU, kurai ir iesniegts pieprasījums, atbild laikus.

Ja kāda FIU vēlas saņemt papildu informāciju no kāda atbildīgā subjekta, kas veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī un darbojas tās teritorijā, pieprasījumu adresē tās dalībvalsts FIU, kuras teritorijā atbildīgais subjekts veic uzņēmējdarbību. Minētais FIU nekavējoties pārsūta pieprasījumus un atbildes.

3. FIU var atteikties atklāt informāciju tikai ārkārtas gadījumos, proti, ja informācijas apmaiņa varētu būt pretrunā valsts tiesību pamatprincipiem. Minētie izņēmumi tiek precizēti tā, lai tiktu novērsta analīzes nolūkos veiktas brīvas informācijas apmaiņas ļaunprātīga izmantošana un nepamatota ierobežošana.

54. pants

Saskaņā ar 52. un 53. pantu saņemto informāciju un dokumentus izmanto FIU uzdevumu veikšanai, kā noteikts šajā direktīvā. Apmainoties ar informāciju un dokumentiem saskaņā ar 52. un 53. pantu, pārsūtītāja FIU var noteikt ierobežojumus un nosacījumus minētās informācijas izmantošanai. Saņēmēja FIU ievēro minētos ierobežojumus un nosacījumus.

55. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai informācija, ar ko apmainās atbilstīgi 52. un 53. pantam, tiktu izmantota tikai tam mērķim, kuram tā tika prasīta vai sniegta, un lai saņēmējai FIU, nododot minēto informāciju kādai citai iestādei, aģentūrai vai departamentam, vai jebkādam citam šīs informācijas izmantošanas mērķim, kas nav sākotnēji apstiprinātais mērķis, būtu vajadzīga iepriekšēja informācijas sniedzējas FIU piekrišana.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai FIU, kura ir saņēmusi pieprasījumu par iepriekšēju piekrišanu izplatīt informāciju kompetentajām iestādēm, to sniedz nekavējoties un pēc iespējas lielākā mērā. Pieprasījuma saņēmēja FIU neatsaka savu piekrišanu šādi izplatīšanai, izņemot gadījumus, kad šāda izplatīšana pārsniegtu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas noteikumu piemērošanas jomu, kad tā varētu kaitēt kriminālizmeklēšanai, būtu acīmredzami nesamērīga ar fiziskas vai juridiskas personas, vai pieprasījuma saņēmējas FIU dalībvalsts likumīgajām interesēm, vai kā citādi neatbilstu minētās dalībvalsts tiesību aktu pamatprincipiem. Visus tādus noraidījumus sniegt piekrišanu pienācīgi izskaidro.

56. pants

1. Dalībvalstis prasa, lai to FIU savā starpā izmantotu aizsargātus komunikācijas kanālus, un mudina tās izmantot *FIU.net* vai tā pēctecīgo tīklu.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai to FIU šajā direktīvā noteikto uzdevumu izpildei sadarbotos, piemērojot mūsdienīgas tehnoloģijas saskaņā ar to valsts tiesību aktiem. Minētās tehnoloģijas ļauj FIU anonīmi, nodrošinot personas datu pilnīgu aizsardzību, salīdzināt savus datus ar citu FIU datiem, lai atklātu FIU interesējošus subjektus citās dalībvalstīs un identificēt viņu ieņēmumus un līdzekļus.

57. pants

Atšķirības starp nodokļu noziegumu definīcijām valstu tiesību aktos nekavē FIU spēju apmainīties ar informāciju – pēc iespējas vairāk un saskaņā ar to valsts tiesību aktiem – ar citām FIU, vai sniegt tām palīdzību.

4. IEDAĻA

Sankcijas

58. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai atbildīgos subjektus varētu saukt pie atbildības par to valsts noteikumu pārkāpumiem, ar kuriem transponē šo direktīvu saskaņā ar šo pantu un 59.–61. pantu. Visas no tiem izrietošās sankcijas vai pasākumi ir efektīvi, samērīgi un atturoši.

2. Neskarot dalībvalstu tiesības noteikt un piespriest kriminālsodus, dalībvalstis paredz noteikumus par administratīviem sodiem un pasākumiem un nodrošina, lai to kompetentās iestādes šādas sankcijas un pasākumus varētu noteikt attiecībā uz to valsts noteikumu pārkāpumiem, ar kuriem transponē šo direktīvu, un nodrošina, lai sankcijas un pasākumi tiktu piemēroti.

Dalībvalstis var nolemt neizstrādāt noteikumus par administratīviem sodiem vai pasākumiem attiecībā uz pārkāpumiem, par kuriem piemēro kriminālsodus to valsts tiesību aktos. Tādā gadījumā dalībvalstis informē Komisiju par attiecīgajām krimināltiesību normām.

3. Dalībvalstis nodrošina, lai tad, kad pienākumi attiecas uz juridiskām personām, gadījumos, kad ir pārkāpti valsts noteikumi, ar kuriem transponē šo direktīvu, sankcijas un pasākumus var piemērot vadības struktūras locekļiem un citām fiziskām personām, kuras saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir atbildīgas par attiecīgo pārkāpumu.

4. Dalībvalsts nodrošina, lai kompetentajām iestādēm būtu visas uzraudzības un izmeklēšanas pilnvaras, kas ir nepieciešamas to funkciju veikšanai.

5. Kompetentās iestādes savas pilnvaras piemērot administratīvos sodus un pasākumus saskaņā ar šo direktīvu un valsts tiesību aktiem īsteno kādā no šādiem veidiem:

- a) tieši;
- b) sadarbībā ar citām iestādēm;
- c) uz savu atbildību deleģējot savas pilnvaras šādām citām iestādēm;
- d) iesniedzot pieteikumu kompetentajām tiesu iestādēm.

Izmantojot savas pilnvaras piemērot administratīvos sodus un pasākumus, kompetentās iestādes cieši sadarbojas, lai nodrošinātu, ka minētie administratīvie sodi vai pasākumi dod vēlamos rezultātus, un koordinē savu rīcību pārrobežu lietās.

59. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai šā panta noteikumi tiktu piemēroti vismaz tādiem atbildīgo subjektu pieļautiem pārkāpumiem, kuri ir nopietni, atkārtoti, sistemātiski vai ir minēto iezīmju kombinācija attiecībā uz prasībām, kas ir paredzētas:

- a) 10.–24. pantā (klienta uzticamības pārbaude);
- b) 33., 34. un 35. pantā (ziņošana par aizdomīgiem darījumiem);
- c) 40. pantā (informācijas uzglabāšana); un
- d) 45. un 46. pantā (iekšējās kontroles).

2. Dalībvalstis nodrošina, lai 1. punktā minētajos gadījumos administratīvie sodi un pasākumi, ko var piemērot, ietvertu vismaz:

- a) publisku paziņojumu, kurā ir norādīta fiziskā vai juridiskā persona un pārkāpuma būtība;
- b) rīkojumu, ar ko liek fiziskai vai juridiskai personai pārtraukt attiecīgo rīcību un to vairs neatkārtot;
- c) ja atbildīgajam subjektam vajadzīga atļauja – atļaujas atsaukšanu vai apturēšanu gadījumos;
- d) jebkurai personai, kas veic atbildīgā subjekta pārvaldības pienākumus, vai jebkurai citai fiziskai personai, kas atbildīga par pārkāpumu, noteiktu pagaidu aizliegumu pildīt atbildīgā subjekta pārvaldības funkcijas;
- e) maksimālos administratīvos naudas sodus vismaz līdz divkārsai summai no pārkāpuma rezultātā iegūtās peļņas, ja minēto peļņu var aprēķināt, vai vismaz EUR 1 000 000.

3. Dalībvalstis nodrošina, lai, atkāpjoties no 2. punkta e) apakšpunkta, kad attiecīgais atbildīgais subjekts ir kredītiestāde vai finanšu iestāde, varētu piemērot arī šādas sankcijas:

- a) juridiskas personas gadījumā – maksimālos administratīvos naudas sodus vismaz EUR 5 000 000 apmērā vai 10 % no kopējā gada apgrozījuma saskaņā ar pēdējiem pieejamiem pārskatiem, kurus apstiprinājusi vadības struktūra; ja atbildīgais subjekts ir mātesuzņēmums vai mātesuzņēmuma meitasuzņēmums, kam ir jāsagatavo konsolidētie finanšu pārskati, kā definēts Direktīvas 2013/34/ES 22. pantā, attiecīgais kopējais gada apgrozījums ir kopējais gada apgrozījums vai atbilstīga veida ienākumi saskaņā ar attiecīgajām Grāmatvedības direktīvām un saskaņā ar pēdējiem pieejamiem konsolidētajiem pārskatiem, kurus apstiprinājusi galvenā mātesuzņēmuma vadības struktūra;

- b) fiziskas personas gadījumā – maksimālos administratīvos naudas sodus vismaz 5 000 000 euro apmērā vai, tajās dalībvalstīs, kuru valūta nav euro, atbilstošā summa attiecīgās valūtā 2015. gada 25. jūnijā.
4. Dalībvalstis var pilnvarot kompetentās iestādes piemērot vēl citus administratīvo sodu veidus papildus 2. punkta a) līdz d) apakšpunktā minētajiem vai piemērot administratīvus naudas sodus, kas pārsniedz summas, kuras minētas 2. punkta e) apakšpunktā un 3. punktā.

60. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai lēmumu, ar ko piemēro administratīvu sodu vai pasākumu par tādu valsts noteikumu pārkāpumiem, ar kuriem transponē šo direktīvu, un kas nav pārsūdzams, kompetentās iestādes publicētu savā oficiālajā tīmekļa vietnē nekavējoties pēc tam, kad persona, kurai piemērota sankcija, ir informēta par minēto lēmumu. Publikācijā iekļauj vismaz informāciju par pārkāpuma veidu un būtību un atbildīgo personu identitāti. Dalībvalstīm šis punkts nav obligāti jāpiemēro lēmumiem, ar ko tiek noteikti izmeklēšanas veida pasākumi.

Ja kompetentā iestāde uzskata, ka pirmajā daļā minēto atbildīgo personu identitātes vai šādu personu personas datu publicēšana ir nesamērīga, ņemot vērā šādas datu publicēšanas samērīguma izvērtējumu katrā atsevišķā gadījumā, vai ja šāda publicēšana apdraud finanšu tirgu stabilitāti vai jau norītošu izmeklēšanu, kompetentās iestādes veic vienu no šādām darbībām:

- a) atliek administratīvo sodu vai pasākumu nosakošā lēmuma publicēšanu līdz brīdim, kad tā nublicēšanas iemesli beidz pastāvēt;
- b) publicē administratīvo sodu vai pasākumu nosakošo lēmumu anonīmi un tādā veidā, kas ir saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ja šāda anonīma publicēšana nodrošina attiecīgo personas datu efektīvu aizsardzību; gadījumā, kad tiek pieņemts lēmums publicēt administratīvu sodu vai pasākumu anonīmi, attiecīgo datu publicēšanu var atlikt uz saprātīgu laikposmu, ja ir paredzams, ka minētajā laikposmā anonīmas publikācijas iemesli beigs pastāvēt;
- c) administratīvo sodu vai pasākumu nosakošo lēmumu nublicē vispār, ja a) un b) apakšpunktā izklāstītie risinājumi netiek uzskatīti par pietiekamiem, lai nodrošinātu:
- i) to, ka finanšu tirgu stabilitāte netiek apdraudēta; vai
- ii) lēmumu publicēšanas samērīgumu attiecībā uz pasākumiem, kurus uzskata par mazāk nozīmīgiem.

2. Ja dalībvalstis atļauj publicēt lēmumus, kas ir pārsūdzami, tad kompetentās iestādes savā oficiālajā tīmekļa vietnē nekavējoties arī publicē šādu informāciju un jebkādu turpmāku informāciju par šādas pārsūdzības iznākumu. Turklāt tiek publicēti visi lēmumi, ar ko anulē iepriekšēju lēmumu par administratīva soda vai pasākuma piemērošanu.

3. Kompetentās iestādes nodrošina, lai ikviena publikācija, kas veikta saskaņā ar šo pantu, būtu pieejama to oficiālajā tīmekļa vietnē piecus gadus pēc tās publicēšanas. Tomēr publikācijā ietvertos personas datus kompetentās iestādes oficiālajā tīmekļa vietnē saglabā tikai tik ilgi, cik ir nepieciešams saskaņā ar piemērojamiem datu aizsardzības noteikumiem.

4. Dalībvalstis nodrošina, lai, nosakot administratīvo sodu vai pasākumu veidu un mēru, kompetentās iestādes ņemtu vērā visus attiecīgos apstākļus, tostarp attiecīgos gadījumos:

- a) pārkāpuma smagumu un ilgumu;
- b) pie atbildības sauktās fiziskās vai juridiskās personas atbildības pakāpi;
- c) pie atbildības sauktās fiziskās vai juridiskās personas finansiālo stāvokli, ko, piemēram, norāda atbildīgās juridiskās personas kopējais apgrozījums vai atbildīgās fiziskās personas gada ienākumu apmērs;
- d) pie atbildības sauktās fiziskās vai juridiskās personas pārkāpuma rezultātā iegūto peļņu, ciktāl to var aprēķināt;
- e) pārkāpuma radītos zaudējumus trešām personām, ciktāl tos var noteikt;

- f) to, cik lielā mērā pie atbildības sauktā fiziskā vai juridiskā persona sadarbojas ar kompetento iestādi;
- g) pie atbildības sauktās fiziskās vai juridiskās personas iepriekšējos pārkāpumus.

5. Dalībvalstis nodrošina, lai juridiskās personas varētu tikt sauktas pie atbildības par 59. panta 1. punktā minētajiem pārkāpumiem, kuras to labā veikusi jebkura persona, darbojoties individuāli vai arī kā tāda minētās juridiskās personas struktūras daļa, kurai ir vadoša ietekme šajā juridiskajā personā, pamatojoties uz kādu no šādiem faktoriem:

- a) uz pilnvarām pārstāvēt juridisko personu;
- b) uz tiesībām pieņemt lēmumus juridiskās personas vārdā; vai
- c) uz tiesībām īstenot kontroli juridiskās personas iekšienē.

6. Dalībvalstis arī nodrošina, lai juridiskas personas varētu tikt sauktas pie atbildības, ja šā panta 5. punktā minētās personas nepietiekamas uzraudzības vai kontroles dēļ kāda šai juridiskajai personai pakļauta persona ir varējusi izdarīt 59. panta 1. punktā minētos pārkāpumus minētās juridiskās personas labā.

61. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai kompetentās iestādes izveidotu efektīvus un uzticamus mehānismus, kas iedrošinātu ziņot kompetentajām iestādēm par potenciāliem vai faktiskiem gadījumiem, kad pārkāpti valsts noteikumi, ar ko transponē šo direktīvu.

2. Šā panta 1. punktā minētajos mehānismos ietilpst vismaz:

- a) konkrētas procedūras, lai saņemtu ziņojumus par pārkāpumiem un veiktu turpmākus pasākumus;
- b) pienācīga aizsardzība tiem atbildīgo subjektu darbiniekiem vai personām līdzīgā amatā, kuri ziņo par atbildīgajā subjektā izdarītiem pārkāpumiem;
- c) pienācīga apsūdzētās personas aizsardzība;
- d) personas datu aizsardzība gan attiecībā uz personu, kas ziņo par pārkāpumiem, gan fizisko personu, kas tiek turēta aizdomās kā atbildīga par pārkāpumu, ievērojot Direktīvā 95/46/EK noteiktos principus;
- e) skaidri noteikumi, ar kuriem nodrošina, lai tās personas konfidencialitāte, kura ziņo par atbildīgajā subjektā izdarītiem pārkāpumiem, tiktu garantēta visos gadījumos, ja vien valsts tiesību akti neparedz izpaušanu saistībā ar turpmāku izmeklēšanu vai turpmāku tiesvedību.

3. Dalībvalstis prasa, lai atbildīgajiem subjektiem būtu izstrādātas atbilstošas procedūras, kas ļautu to darbiniekiem vai personām līdzīgā amatā, ziņot par pārkāpumiem subjekta iekšienē, izmantojot speciālu, neatkarīgu un anonīmu kanālu, kas būtu samērīgs attiecīgā atbildīgā subjekta būtībai un apmēram.

62. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai to kompetentās iestādes informētu EUI par visiem administratīviem sodiem un pasākumiem, kas saskaņā ar 58. un 59. pantu piemēroti kredītiestādēm un finanšu iestādēm, tostarp par jebkuru ar tiem saistītu pārsūdzību un tās iznākumu.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai to kompetentās iestādes saskaņā ar valsts tiesību aktiem pārbaudītu, vai konkrētajai personai sodāmības reģistrā ir attiecīga sodāmība, un apmainītos ar informāciju. Jebkāda informācijas apmaiņa minētajiem nolūkiem notiek saskaņā ar Lēmumu 2009/316/TI un Pamatlēmumu 2009/315/TI, kā tie tiek īstenoti ar valsts tiesību aktiem.

3. EUI uztur tīmekļa vietni ar saitēm uz katru kompetento iestāžu publikāciju par administratīviem sodiem un pasākumiem, kas saskaņā ar 60. pantu piemēroti kredītiestādēm un finanšu iestādēm, un norāda, uz cik ilgu laikposmu katra dalībvalsts publicē administratīvos sodus un pasākumus.

VII NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

63. pants

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 648/2012 ⁽¹⁾ 25. panta 2. punkta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“d) CCP veic uzņēmējdarbību vai ir saņēmis atļauju trešā valstī, par kuru Komisija saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/849 (*) neuzskata, ka tās nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanas režīmā ir stratēģiski trūkumi, kas rada būtiskus apdraudējumus Savienības finanšu sistēmai.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 684/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.)”

64. pants

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 9. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no 2015. gada 25. jūnija.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 9. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Saskaņā ar 9. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja mēneša laikā no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par vienu mēnesi.

65. pants

Līdz 2019. gada 26. jūnijam Komisija sagatavo ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu un iesniedz to Eiropas Parlamentam un Padomei.

66. pants

Direktīvas 2005/60/EK un 2006/70/EK atceļ no 2017. gada 26. jūnija.

Atsauces uz atceltajām direktīvām uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu IV pielikumā.

67. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2017. gada 26. jūnijam. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 648/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem, centrālajiem darījumu partneriem un darījumu reģistriem (OV L 201, 27.7.2012., 1. lpp.).

68. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

69. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2015. gada 20. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

I PIELIKUMS

Turpmāk ir sniegts neizsmelošs riska mainīgo rādītāju saraksts, kurus ņem vērā atbildīgie subjekti, nosakot, kādā apmērā piemērot klienta uzticamības pārbaudes pasākumus saskaņā ar 13. panta 3. punktu:

- i) konta vai attiecību mērķis;
 - ii) līdzekļu apmērs, kādu klients plāno noguldīt, vai veikto darījumu apmērs;
 - iii) darījumu attiecību regularitāte vai ilgums.
-

II PIELIKUMS

Turpmāk ir sniegts 16. pantā minēto potenciāli zemāka riska situāciju faktoru un pierādījumu veidu neizsmeļošs saraksts.

- 1) Ar klientu saistīti riska faktori:
 - a) biržā kotēti valsts uzņēmumi, uz kuriem attiecas informācijas izpaušanas prasības (tās paredz vai nu biržas noteikumi, vai tiesību akti vai piemērojami līdzekļi), kas paredz prasību nodrošināt faktisko īpašumtiesību pietiekamu pārredzamību;
 - b) valsts pārvaldes iestādes vai uzņēmumi;
 - c) klienti, kas ir rezidenti zemāka riska ģeogrāfiskajās zonās, kā noteikts 3) punktā.
- 2) Ar produktiem, pakalpojumiem, darījumiem vai piegādes kanāliem saistīti riska faktori:
 - a) dzīvības apdrošināšanas polises, kuru apdrošināšanas prēmija ir neliela;
 - b) apdrošināšanas polises pensiju shēmām, ja polisei nav paredzēta priekšlaicīgas izmaksas iespēja un to nevar lietot kā nodrošinājumu;
 - c) pensiju, pensiju fondu vai līdzīgas shēmas, kas nodrošina pensijas pabalstus darbiniekiem, ja iemaksas tiek veiktas no algu izmaksām un ja shēmas noteikumi neatļauj cedēt biedra līdzdalības daļu shēmā;
 - d) finanšu produkti vai pakalpojumi, kas ietver atbilstīgi definētus un ierobežotus pakalpojumus dažiem klientu veidiem, lai uzlabotu piekļuvi finansiālās iekļaušanas nolūkos;
 - e) produkti, ja nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus pārvalda ar citiem faktoriem, piemēram, ar elektroniskā maka limitiem vai īpašumtiesību pārredzamību (piemēram, konkrētiem elektroniskās naudas veidiem).
- 3) Ģeogrāfiskie riska faktori:
 - a) dalībvalstis;
 - b) trešās valstis, kurās ir efektīvas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas sistēmas;
 - c) trešās valstis, kurās, kā atzinuši uzticami avoti, ir zems korupcijas vai citu noziedzīgu darbību līmenis;
 - d) trešās valstis, kurām, pamatojoties uz tādiem uzticamiem informācijas avotiem kā savstarpēji novērtējumi, sīki izstrādāti izvērtējuma ziņojumi vai publicēti turpmāku pasākumu ziņojumi, ir pārskatītajiem FATF ieteikumiem atbilstošas prasības attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apkarošanu un kuras minētās prasības faktiski īsteno.

III PIELIKUMS

Turpmāk sniegts 18. panta 3. punktā minēto potenciāli augstāka riska situāciju faktoru un pierādījumu veidu neizsmeļošs saraksts.

- 1) Ar klientu saistīti riska faktori:
 - a) darījumu attiecības notiek neparastos apstākļos;
 - b) klienti, kas ir rezidenti augstāka riska ģeogrāfiskajās zonās, kā noteikts 3) punktā;
 - c) juridiskas personas vai veidojumi, kas ir individuālo aktīvu turētājas sabiedrības;
 - d) sabiedrības, kurās ir akcionāru pārstāvji vai uzrādītāja akcijas;
 - e) darījumdarbība, kurā plaši izmanto maksājumus skaidrā naudā;
 - f) sabiedrības īpašumtiesību struktūra šķiet neparasta vai pārmērīgi sarežģīta, ņemot vērā sabiedrības darījumdarbības būtību.
 - 2) Ar produktiem, pakalpojumiem, darījumiem vai piegādes kanāliem saistīti riska faktori:
 - a) privātbaņķieru pakalpojumi;
 - b) produkti vai darījumi, kas varētu veicināt anonimitāti;
 - c) darījumu attiecības vai darījumi bez tiešas saskares, kuros nepastāv konkrētas drošības garantijas, piemēram, elektroniskie paraksti;
 - d) maksājums, kas saņemts no nezināmas vai nesaistītas trešās personas;
 - e) jauni produkti un jauna darījumdarbības prakse, tostarp jauns īstenošanas mehānisms, un jaunu vai attīstošos tehnoloģiju izmantošana gan jauniem, gan jau esošiem produktiem.
 - 3) Ģeogrāfiskie riska faktori:
 - a) neskarot 9. pantu, trešās valstis, kurās, kā atzīts tādos uzticamos avotos kā savstarpējos novērtējumos, sīki izstrādātos novērtējuma ziņojumos vai publicētos turpmāku pasākumu ziņojumos, nav efektīvas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas sistēmas;
 - b) valstis, kurās, kā atzīts uzticamos avotos, ir ievērojams korupcijas vai citu noziedzīgu darbību līmenis;
 - c) valstis, uz kurām attiecas sankcijas, embargo vai līdzīgi pasākumi, kurus noteikusi, piemēram, ANO;
 - d) valstis, kas sniedz finansējumu vai atbalstu teroristu darbībām vai kuru teritorijā darbojas sarakstos iekļautas teroristu organizācijas.
-

IV PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Šī direktīva	Direktīva 2005/60/EK	Direktīva 2006/70/EK
—		1. pants
—		3. pants
—		5. pants
—		6. pants
—		7. pants
1. pants	1. pants	
2. pants	2. pants	
2. panta 3. līdz 9. punkts		4. pants
3. pants	3. pants	
3. panta 9., 10., un 11. punkts		2. panta 1., 2. un 3. punkts
4. pants	4. pants	
5. pants	5. pants	
6. līdz 8. pants	—	
10. pants	6. pants	
11. pants	7. pants	
13. pants	8. pants	
14. pants	9. pants	
11. panta d) punkts	10. panta 1. punkts	
—	10. panta 2. punkts	
15., 16. un 17. pants	11. pants	
—	12. pants	
18. līdz 24. pants	13. pants	
22. pants		2. panta 4. punkts
25. pants	14. pants	
—	15. pants	
26. pants	16. pants	
—	17. pants	
27. pants	18. pants	
28. pants	—	
29. pants	19. pants	
30. pants	—	
31. pants	—	
—	20. pants	
32. pants	21. pants	
33. pants	22. pants	

Šī direktīva	Direktīva 2005/60/EK	Direktīva 2006/70/EK
34. pants	23. pants	
35. pants	24. pants	
36. pants	25. pants	
37. pants	26. pants	
38. pants	27. pants	
39. pants	28. pants	
—	29. pants	
40. pants	30. pants	
45. pants	31. pants	
42. pants	32. pants	
44. pants	33. pants	
45. pants	34. pants	
46. pants	35. pants	
47. pants	36. pants	
48. pants	37. pants	
49. pants	—	
50. pants	37.a pants	
51. pants	38. pants	
52. līdz 57. pants	—	
58. līdz 61. pants	39. pants	
—	40. pants	
—	41. pants	
—	41.a pants	
—	41.b pants	
65. pants	42. pants	
—	43. pants	
66. pants	44. pants	
67. pants	45. pants	
68. pants	46. pants	
69. pants	47. pants	